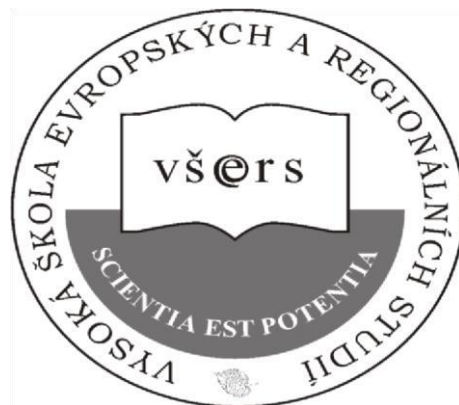

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, Z. Ú., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**PROBLÉMOVÉ ASPEKTY POTÍRÁNÍ TZV. „JINÉ
PROTISPOLEČENSKÉ ČINNOSTI“ V RÁMCI
TERITORIÁLNÍHO UZEMÍ PRAHA III**

Autor práce: Jiří Růžička, DiS.

Studijní obor: Bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě

Forma studia: kombinovaná

Vedoucí práce: Mgr. Bc. Josef Kříha

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

2019

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v této práci.

Souhlasím, aby práce byla uložena v knihovně Vysoké školy evropských a regionálních studií v Českých Budějovicích a zpřístupněna v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění.

.....

Děkuji vedoucímu bakalářské práce panu Mgr. Bc. Josefovi Kříhovi, za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce. Zároveň bych také rád poděkoval celé své rodině, za podporu během mého studia včetně náročného období, kdy jsem pracoval na této bakalářské práci.

ABSTRAKT

RŮŽIČKA, Jiří. *Problémové aspekty potírání tzv. „jiné protispolečenské činnosti“ v rámci teritoriálního území Praha III.* 2019, 57 s. Bakalářská práce. České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií. Vedoucí práce Mgr. e t Bc. Josef Kříha.

Klíčová slova: Jiná protispolečenská činnost, Přestupek, Veřejný pořádek, Občanské soužití, Majetek, Správní trest, Policejní orgán, Obecní policie

Věcná část bakalářská práce (dále jen „práce“) je zpracována formou teoreticko-empirického vhledu ke zkoumané problematice. V rámci analyticko-syntetizujícího postihu zájmově reflektuje účinnou právní úpravu zkoumané problematiky, která vytváří legislativní nástroje potřebné pro potírání vybraného segmentu tzv. „jiné protispolečenské činnosti“, tj. zejména vybraných přestupků proti veřejném pořádku, občanskému soužití, majetku a tzv. drobným drogovým deliktům apod.

V rámci širšího teoretického vymezení primárně objasňuje základní východiska a pojmosloví zkoumané oblasti, včetně vybraných problémových „*de lege lata*“ hmotněprávních a procesněprávních aspektů zkoumané tematické části. V rámci užší optiky formou „*de lege ferenda*“ výstupů poukazuje k problémovým segmentům vybrané a shora naznačeného segmentu tzv. „jiné protispolečenské činnosti“.

Empirická část práce dále demonstruje kvalitní výzkumné dotazníkové šetření a rovněž interpretace výsledků autora a dalšími možnými doporučeními pro aplikační veřejnoprávní praxi, které může vést k zjednodušení a zefektivnění postupů zasahujících příslušníků služby pořádkové policie Policie ČR při potírání shora naznačeného vybraného segmentu tzv. „jiné protispolečenské činnosti“.

ABSTRACT

Růžička, Jiří. *The Problem Aspects of Combating Other Anti-social Activities in Police County Prague III. 2019*, 58 pgs. Bachelor's Thesis. České Budějovice: The College of European and Regional Studies. Thesis Supervisor: Mgr. et Bc. Josef Kříha

Key Words: other anti-social activities, offence, public policy, civic coexistence, property, penalty, police body, the Metropolitan Police

The core part of the bachelor's thesis (hereinafter referred to as a "thesis") is treated as a theoretical and practical insight into the mentioned problems. The thesis analyses and then assesses effective legislation of research, which creates legal instruments needed for combating anti-social activities, i.e. in particular offence against public policy, civic coexistence, property and minor drug-related problems.

The introductory part of the thesis widely clarifies the basis and the meaning of terminology used in the examined area including selected and problems related "de lege lata" substantive and procedural aspects of the examined area. Using more particular view in the form of "de lege ferenda", it points to problem aspects of selected "other anti-social activities".

In the practical part there is enclosed our own questionnaire and interpretation of authors' outcomes too. There are also enclosed other possible recommendations for the public practice, which can lead to simplifying police conduct and make it more effective during combating "other anti-social activities".

Obsah

Úvod.....	9
Cíle a metodika	12
1 Fenomenologie jiné protispolečenské činnosti s ohledem na stav, strukturu a dynamiku zájmového segmentu tzv. „jiné protispolečenské činnosti“	13
1.1 Základní pojmosloví a východiska.....	14
1.2 Protiprávnost	14
1.3 Přestupek	14
1.3.1 Společenská škodlivost.....	15
1.4 Pokus přestupku dle § 6 zákona o odpovědnosti za přestupky	15
1.5 Skutková podstata přestupku.....	16
1.6 Objekt přestupku	16
1.7 Objektivní stránka přestupku.....	16
1.8 Subjekt přestupku	16
1.9 Subjektivní stránka přestupku	17
1.9.1 Zavinění.....	17
2 Policie České republiky ve vztahu k potírání „jiné protispolečenské činnosti“	19
2.1 Oprávnění PČR v potírání „jiné protispolečenské činnosti“	19
2.1.1 Prokázání totožnosti dle § 63 zákona o Policii ČR	20
2.1.2 Výzva k podání vysvětlení § 61 zákona o Policii ČR	20
2.1.3 Zajištění osoby § 26 zákona o Policii ČR	20
2.1.4 Umístění osoby do policejní cely § 28 zákona o Policii ČR.....	20
2.1.5 Odnětí věci dle § 34 zákona o Policii ČR.....	20
2.1.6 Vydání a odebrání zbraně a prohlídka osoby § 35 zákona o Policii ČR .	20
2.1.7 Použití donucovacích prostředků a zbraně § 51 zákona o Policii ČR.....	21
2.1.8 Pořizování záznamů 62 zákona o Policii ČR	21
3 Obecní (městská) policie ve vztahu k potírání „jiné protispolečenské činnosti“	22
3.1 Oprávnění MP v potírání „jiné protispolečenské činnosti“	23

3.1.1	Oprávnění požadovat prokázání totožnosti dle § 12 zákona o obecní policii	23
3.1.2	Oprávnění požadovat vysvětlení dle § 11 zákona o obecní policii	23
3.1.3	Oprávnění předvést osobu dle § 13 zákona o obecní policii	23
3.1.4	Použití donucovacích prostředků, psa a služební zbraně strážníkem dle § 18 zákona o obecní policii	23
3.1.5	Oprávnění odejmout věc dle § 17 zákona o obecní policii	23
4	Přestupky proti veřejnému pořádku	24
4.1	Veřejný pořádek	24
4.2	§ 5 odst. 1 písm. a) zákon o některých přestupcích	24
4.3	§ 5 odst. 1 písm. b) zákon o některých přestupcích	25
4.4	§ 5 odst. 1 písm. c) zákon o některých přestupcích	25
4.5	§ 5 odst. 1 písm. d) zákon o některých přestupcích	26
4.6	§ 5 odst. 1 písm. e) zákon o některých přestupcích	26
4.7	§ 5 odst. 1 písm. f) zákon o některých přestupcích	27
4.8	§ 5 odst. 1 písm. g) zákon o některých přestupcích	28
4.9	§ 5 odst. 1 písm. h) zákon o některých přestupcích	28
4.10	§ 5 odst. 1 písm. i) zákon o některých přestupcích	29
4.11	§ 5 odst. 1 písm. j) zákon o některých přestupcích	29
5	Přestupky proti občanskému soužití	30
5.1	§ 7 odst. 1 písm. a) zákon o některých přestupcích	30
5.2	§ 7 odst. 1 písm. b) zákon o některých přestupcích	31
5.2.1	Osoba blízká	31
5.3	§ 7 odst. 1 písm. c) zákon o některých přestupcích	32
5.3.1	§ 7 odst. 1 písm. c) bod. 1 zákon o některých přestupcích	32
5.3.2	§ 7 odst. 1 písm. c) bod. 2 zákon o některých přestupcích	32
5.3.3	§ 7 odst. 1 písm. c) bod. 3 zákon o některých přestupcích	33
5.3.4	§ 7 odst. 1 písm. c) bod. 4 zákon o některých přestupcích	33
6	Přestupky proti majetku § 8 zákon o některých přestupcích	34
6.1.1	§ 8 odst. 1 písm. a) bod. 1 zákon o některých přestupcích	34
6.1.2	§ 8 odst. 1 písm. a) bod. 2 zákon o některých přestupcích	35

6.1.3	§ 8 odst. 1 písm. a) bod. 3 zákon o některých přestupcích.....	35
6.1.4	§ 8 odst. 1 písm. a) bod. 4 zákon o některých přestupcích.....	35
6.2	§ 8 odst. 1 písm. b) zákon o některých přestupcích.....	36
6.3	§ 8 odst. 1 písm. c) zákon o některých přestupcích.....	36
6.4	§ 8 odst. 1 písm. d) zákon o některých přestupcích.....	37
7	Přestupky v souvislosti s přechováváním a pěstováním marihuany § 39 odst. 2 z.č. 167/1998 Sb.....	38
8	Řešení přestupkového jednání u známého pachatele	40
8.1	Oznámením přestupku dle § 73 a § 74 zákona o odpovědnosti za přestupky ..	40
8.2	Příkazem na místě dle § 91 zákona o odpovědnosti za přestupky	40
9	Empirická část práce	42
9.1	Postup a stanovení metody výzkumu	42
9.2	Specifikace – stanovení dílčích hypotéz	42
9.3	Grafická část výzkumu	43
10	Vyhodnocení dotazníku.....	49
10.1	Hypotéza č. 1 Dle vybraných respondentů je nejdůležitější z vybraných segmentů tzv. „jiné protispolečenské činnosti“ přestupek proti občanskému soužití .	49
10.2	Hypotéza č. 2 Dle vybraných respondentů je nejbogatelnějším z vybraných segmentů tzv. „jiné protispolečenské činnosti“ přestupek spočívající v přechovávání malého množství marihuany.....	50
10.3	Hypotéza č. 3 Podpora veřejnosti se propojuje s materiální a finanční podporou.....	50
	Závěr.....	51
	Seznam použitých zdrojů	54
	Seznam zkratk	55
	Seznam obrázků a grafů.....	55
	Příloha – dotazník č. 1	57

Úvod

Kriminalitu můžeme definovat jako hromadný, masový jev skládající se z mnoha různých specifických prvků. Kriminalita jako souhrn trestných činů spáchaných na určitém území za určitého období.¹ Ze sociologického hlediska je vymezení tohoto pojmu širší a může zahrnovat i jevy, které jsou pro společnost škodlivé, ale jejich skutková podstata není uvedena ve zvláštní části trestního zákoníku.² Pokud bychom však chtěli přesně označit oblast páchání tzv. „jiné protispolečenské činnosti“, tak se jedná zejména o páchání protiprávních jednání naplňujících skutkovou podstatu přestupků např. podle jednotlivých ustanovení ze zákon. č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o některých přestupcích**“). Tzv. protispolečenská činnost je širokým termínem užívaným v souvislosti s porušováním formalizovaných či neformalizovaných norem, což je nejširší pojem, který zahrnuje kriminalitu, delikvenci a další negativní společenské jevy.³ Ačkoliv tzv. „jiná protispolečenská činnost“ není v České republice známou formou označení, a tak se spíše používá označení přestupky, ale toto označení obsahuje pouze nejbagatelnější přestupky, které se nezahrnují do tzv. „protispolečenské činnosti“. Pojem „jiná protispolečenská činnost“ je užíván ve Slovenské republice z.č. 307/2014 Z. z. o niektorých opatreniach súvisiacich s oznamovaním protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, kdy v České republice se hojně užívá tzv. „bagatelní skutky“. Práce se tedy bude zabývat vybranou tzv. „jinou protispolečenskou činností“, která se může odborné, ale i laické veřejnosti jevit jako nepodstatná, či nevýznamná, tj. jak již bylo shora naznačeno jako tzv. „bagatelní skutek“. Tyto segmenty tzv. „jiné protiprávné činnosti“ však nelze zanedbávat a je zcela nezbytné poukázat k celospolečenskému významu jejího potírání, ve vztahu k ochraně konkrétních chráněných zájmů, tj. zejména k ochraně života, zdraví a majetku. Mnoho z tzv. „jiné protispolečenské činnosti“ totiž může lehce vyeskalovat do tak závažné formy, že toto jednání nelze dále považovat za tzv. „jinou protispolečenskou činnost“ (přestupky), ale je již součástí kriminality s trestněprávní odpovědností pachatelů.

¹ ŽÁKOVÁ, Markéta. Kriminalita a delikvence – charakteristika. NICM.cz [online]. NICM, publikováno dne 31. 8. 2015 [cit. 03. 04. 2019].

² VÁLKOVÁ, Helena, KUČHTA, Josef a kolektiv. Základy kriminologie a trestní politiky. 2 vyd. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 1.

³ Slovníček základních pojmů oblasti prevence kriminality [online]. [cit. 2019-04-03]. Dostupné z: https://www.msk.cz/cz/socialni_oblast/slovnicek-zakladnich-pojmu-oblasti-prevence-kriminality-42739/

V rámci postihu práce bude zájmově reflektován vybraný segment tzv. „jiné protispolečenské činnosti“, které jsou základním a nejpočetnějším protiprávním chováním.⁴ Formou situačních příkladů budou obohaceny samotné subkapitoly, kdy si mnoho občanů páchajících vybrané segmenty tzv. „jiné protispolečenské činnosti“, není ani vědoma svého protiprávního jednání.

V rámci analyticko-syntetizujícího postihu bude reflektována účinná právní úprava, tj. zejména z.č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o odpovědnosti za přestupky**“) a zákona o některých přestupcích.

S ohledem k potřebnosti přesného vymezení základního pojmosloví a východisek jsou v rámci úvodní části práce v širší optice vymezeny pojmy vybrané tzv. „jiné protispolečenské činnosti“. Následně jsou definovány obecné i typové znaky vybrané tzv. „jiné protispolečenské činnosti“, která připraví základ pro práci s jednotlivými vybranými přestupky.

Vzhledem k rozmanitému zastoupení páchaní tzv. „jiné protispolečenské činnosti“, tj. přestupkům proti veřejnému pořádku, občanskému soužití, majetku a drobné drogové kriminalitě na území hl. m. Prahy, je zvolenou hlavní metodou teoreticko-praxeologická analýza zkoumaného tématu práce, s ohledem k praktickým zkušenostem jejího zpracovatele. Práce se též budou objevovat náznaky metody komparace (srovnávání), která bude srovnávat postupy Policie České republiky a Městské policie. K tomuto postupu bylo důležité si podrobně prostudovat odbornou právní literaturu zaměřenou na vybrané protispolečenské činnosti, a informace získané z této literatury následně porovnat a propojit s autorovou vlastní praxí získanou v tomto oboru.

Vzhledem k dané objektivní okolnosti, tj. kdy téma práce je široce vymezeno velice rozsáhlým odborným tématem bude se podrobně věnovat pouze vybraným segmentem tzv. „jiné protispolečenské činnosti“ fyzických osob. Jiná protispolečenská činnost právnických osob není předmětem této práce. Pro účely maximálního postihu práce je zájmová orientace tématiky zaměřena na vybraný

⁴ VOKUŠ, Jiří. Trestné činy a přestupky. Trestné činy a přestupky [online]. 2018 [cit. 2019-04-09]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/trestne-ciny-a-prestupky.aspx>

nejfrekventovanější segment tzv. „jiné protispolečenské činnosti“, který však absentuje dopravní přestupky, které obsahují mnoho dalších specifických doplňujících informací. Je tedy důležité podotknout, že problematika přestupků v dopravě spadá do tzv. „jiné protispolečenské činnosti“, ale tato práce se těmto přestupkům věnovat nebude.

Cíle a metodika

Hlavním cílem práce je rámcové objasnění základních východisek a pojmosloví zkoumané oblasti, a to včetně specifikace vybraných hmotněprávních a procesněprávních aspektů vybraných nástrojů správního (přestupkového) a policejního práva, potřebného pro potírání vybraného segmentu tzv. „jiné protispolečenské činnosti“.

Vedlejší cíl bude formou „*de lege ferenda*“ návrhů poukázat na problémové aspekty vybrané jiné protispolečenské činnosti. Včetně návrhů na možné legislativní či metodická doporučení v souvislosti s potíráním tzv. jiné protispolečenské činnosti“.

Vybraná problematika správního práva v užším smyslu byla zvolena na základě praxeologických zkušeností zpracovatele práce, neboť využívání oprávnění v rámci zákročovacích povinností dle § 10 zákon č 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o Policii České republiky**“)⁵ u tzv. „jiné protispolečenské činnosti“ jsou základním kamenem zpracovatele práce u Policie České republiky. S postupy a řešení tzv. „jiné protispolečenské činnosti“ se zpracovatel práce zabývá nejen jako příslušník v rámci základního útvaru pořádkové policie, ale mohl práci obohatit i o zkušenosti v rámci oblasti místních záležitostí veřejného pořádku, které získal jako zaměstnanec obce, tj. strážník Městské policie v Praze. V rámci „*de lege lata*“ postihu budou komparativní formou demonstrovány účinné právní nástroje, kterými se musí Policie České republiky a orgány obecní (městské) policie řídit, se zaměřením na vybrané přestupky, což je velice rozsáhlé téma pro jakýkoliv druh práce. Pro danou tematiku se autor rozhodl, protože věří, že se jedná o celosvětové a aktuální téma, které se dotýká všech občanů.

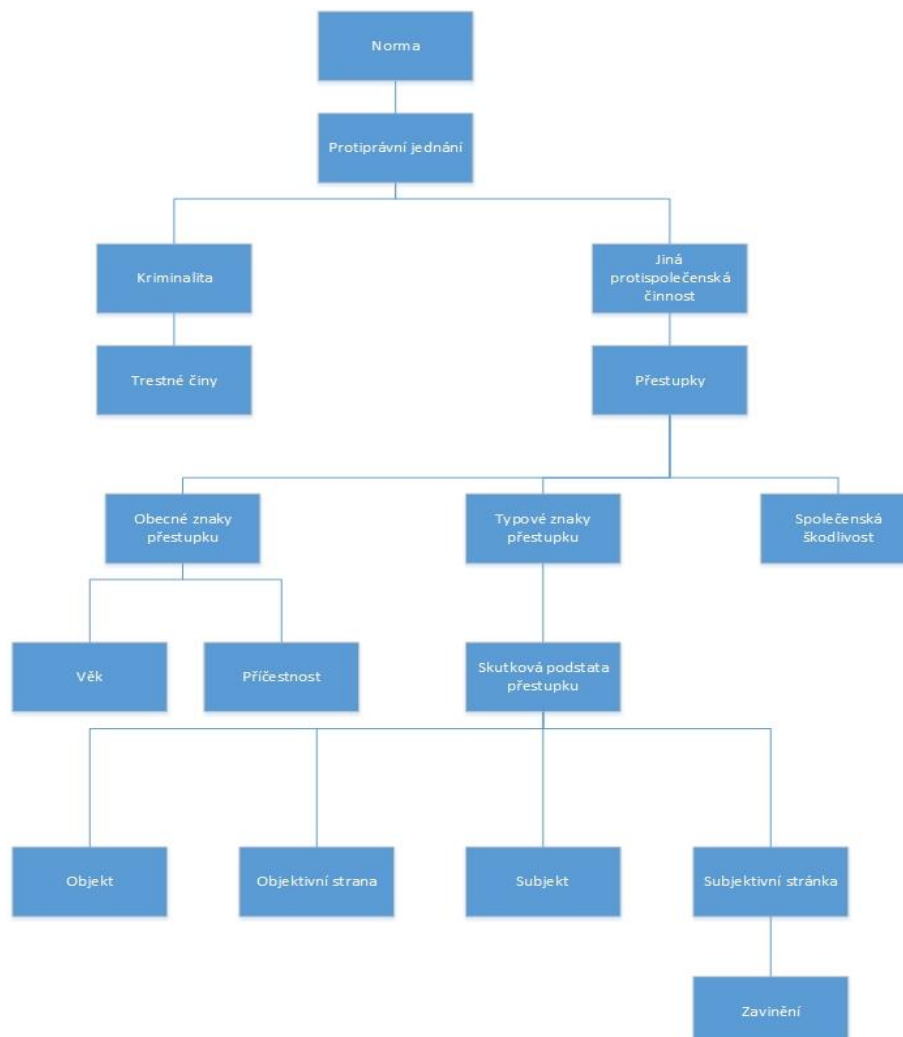
K získání výsledků zkoumání zpětné vazby od občanů byla použita metoda dotazníku s civilní částí obyvatelstva, ale i s příslušníky PČR a strážníky Městské policie v Praze, kteří se úzce a ve větší míře podílí na zlepšování bezpečnostní situace v České republice. Dílčí a zevšeobecňující výstupy empirického šetření jsou obohaceny grafickou částí, která může kvantifikovat hledaný problém a pomoci při nacházení nejlepších řešení.

⁵ VANGELI, Benedikt. *Zákon o Policii České republiky: komentář*. 2. vyd., 2014, s. 53–62

1 Fenomenologie jiné protispolečenské činnosti s ohledem na stav, strukturu a dynamiku zájmového segmentu tzv. „jiné protispolečenské činnosti“

Jak již bylo uvedeno, je celospolečenský zájem, aby se segment tzv. jiné protispolečenské činnosti“ nebagatelizoval. V České republice se používá méně obecné označení „přestupky“, které zahrnují, podle účinné právní úpravy, všechnu tuto tzv. „jinou protispolečenskou činnost“. V již neplatné právní úpravě byly však správní delikty členěny na jiné správní delikty a přestupky, aktuální právní úprava negovala označení správních deliktů a dnes je tedy aplikován pouze pojem „přestupek“. K celé problematice byl vytvořen níže přiložený obrázek č. 1, který nám formou grafického znázornění ukazuje základní strukturu tzv. „jiné protispolečenské činnosti“.

Obrázek č. 1 struktura JPČ, zdroj: autor bakalářské práce

Věcná část práce se bude zabývat jednotlivým vybraným segmentem tzv. „jiné protispolečenské činnosti“, je tedy důležité vysvětlit si některé pojmy, které lze považovat za samozřejmé, ale jejichž pravý význam je složitější. Jedním z prvních byl pojem norma, jehož vysvětlení je možno nalézt již v úvodu práce.

1.1 Základní pojmosloví a východiska

Formalizované a neformalizované pravidla chování jsou požadavek na chování nebo vlastnosti věci, člověka nebo chování v určité situaci, které se předepisují nebo vyžadují. Abychom mohli dále mluvit o protiprávním jednáním v souvislosti s porušením jakékoliv pravidla chování, tak se musí jednat o právně závaznou normu, u které se dodržování přímo vynucuje zákonem, a tady za její porušení zákon umožňuje možnost uložení nějakého druhu sankce nebo ochranného opatření.⁶

1.2 Protiprávnost

Protiprávnost je porušení norem různých právních odvětví. Protiprávnost může přímo vycházet jen ze zákona, proto je nezbytné, aby v zákoně bylo jasně uvedeno, že jde o čin zakázaný. Dále je třeba posoudit, jestli takové jednání spadá do oblasti kriminality, nebo jiných protispolečenských činností, které jsou hlavním pilířem této práce.

Protiprávnost má tedy charakter spíše obecný, protože není výslovně uveden v konkrétní skutkové podstatě přestupků, ale je jasně uveden v definici samotného přestupku, kde se jedná o velice důležitý znak.

1.3 Přestupek

Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Nový pojem přestupek již obsahuje dříve aplikované pojmy, kterými byly nejen přestupky, ale i jiné správní delikty a správní delikty. Tímto sjednocením se dosáhlo transparentnosti, a to obzvláště tam, kde se jednotlivé zákony překrývaly a doplňovaly.⁷

⁶ Norma [online]. 2019 [cit. 2019-04-03]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Norma>

⁷KUČEROVÁ, Helena. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákon o některých přestupcích: s komentářem a judikaturou, 2017, s. 59–75

Ve výše uvedeném ustanovení zákona má tato definice hned několik aspektů, které jsou jasně vidět, ale silně ovlivňují samotnou podstatu této definice. Tato zákonná definice nám říká, že přestupek je škodlivý protiprávní čin, je za přestupek výslovně označen, vykazuje znaky stanovené zákonem a v neposlední řadě se nesmí jednat o trestný čin. K odpovědnosti za přestupek dochází splněním všech těchto podmínek. Jak již vyplývá z výše uvedeného ustanovení, aby bylo protiprávní jednání přestupek, nesmí vykazovat znaky trestného činu. Trestný čin by v takovém případě měl přednost v právní kvalifikaci.

Pod pojem přestupek lze zařadit i všechna jednání, která byla do 30. 6. 2017 zákonem definována jako správní delikt. To znamená, že nabytím účinnosti zákona se ze správních deliktů staly přestupky. Dále touto změnou může přestupek spáchat i právnická osoba a fyzická osoba podnikající.⁸

1.3.1 Společenská škodlivost

Společenská škodlivost je materiálním znakem přestupku, který je také nezbytný pro jeho spáchání. V minulosti byla nazývána společenskou nebezpečností. To, že máme v definici materiální znak, znamená, že ke spáchání přestupku může dojít jen za splnění dvou základních podmínek. Jedna z nich je, že takové jednání musí vykazovat znaky přestupku uvedené v zákoně, a samozřejmě musí být toto jednání v určitém stupni škodlivé. Materiální znak má dva hlavní významy. Pomáhá rozlišit hranici přestupku a trestného činu, a to tam, kde je tato hranice velice úzká nebo dokonce shodná. Druhým významem je, že umožňuje nestíhat tak zvané bagatelní přestupky.

1.4 Pokus přestupku dle § 6 zákona o odpovědnosti za přestupky

V minulosti zákon pokus přestupku vůbec neupravoval, bylo nezbytné jej tedy začlenit neboli vtělit do problematiky přestupkového práva. Můžeme říct, že jde o snahu potrestat samotné ohrožení zájmů společnosti. Je snadné vidět analogii s trestním právem.

1) Pokus přestupku je jednání fyzické osoby, které bezprostředně směřuje k dokonání přestupku a kterého se fyzická osoba dopustila v úmyslu přestupek spáchat, jestliže k dokonání přestupku nedošlo.

⁸ KOČÍ, Roman. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: s poznámkami a vzory rozhodnutí a jiných správních aktů, 2017, s. 22–23

Z této definice také vyplývá, že existují dva povinné znaky. Jedním z nich je, že jednání pachatele musí bezprostředně směřovat ke spáchání samotného přestupku. Druhým je, že pachatel jedná s úmyslem spáchat přestupek, ale zatím nedošlo k jeho dokonání.⁹

To, že k dokonání přestupku nedošlo, nemusí být přímo vlivem pachatele, ale může to být dáno i překážkami, které se pachateli postavily do cesty. Např. pachateli přestupku v jeho jednání zabránila jiná osoba. Zákonodárce trestá v přestupkovém zákoně pouze pokus přestupku, protože u přípravy se nejedná o tak závažné jednání, aby bylo nezbytné jej trestat.

1.5 Skutková podstata přestupku

Skutková podstata přestupku je typovým znakem, což je souhrn subjektivních a objektivních znaků, které navzájem odlišují jednotlivé přestupky a určují jejich druhy. Stejně tomu je i u trestných činů, kde je na podrobné rozdělení kladen daleko větší zřetel, nejen protože pachatelům trestných činů hrozí mnohem větší tresty, ale jejich jednání je považováno za mnohem závažnější, a je tedy nezbytné zvážit podrobněji všechny okolnosti skutku, aby bylo možno určit spravedlivý druh trestu.

Stejně jako u trestných činů máme znaky skutkové podstaty přestupku, kterými jsou Objekt přestupku, Objektivní stránka přestupku, Subjekt přestupku a Subjektivní stránka přestupku. Tato skupina znaků patří do obligatorních, tedy povinných znaků.

1.6 Objekt přestupku

Objekt přestupku vyjadřuje společenské vztahy, zájmy a hodnoty chráněné zákony. Těmi mohou být ochrana zdraví, ochrana majetku, ochrana veřejného pořádku, ochrana bezpečnosti.

1.7 Objektivní stránka přestupku

Objektivní stránka charakterizuje způsob spáchání trestného přestupku.

1.8 Subjekt přestupku

Subjektem je samotný pachatel přestupku, ale je důležité vědět, že se musí jednat o osobu trestně odpovědnou, kterou může být fyzická i právnická osoba.

⁹ KUČEROVÁ, Helena. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákon o některých přestupcích: s komentářem a judikaturou, 2017, s. 77–78

1.9 Subjektivní stránka přestupku

Subjektivní stránka charakterizuje psychiku pachatele ve vztahu k přestupku v době jeho spáchaní. Hlavním znakem u této subjektivní stránky je zavinění.

1.9.1 Zavinění

K odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.

Jedním ze základních předpokladů ke spáchaní přestupku je výše zmíněné zavinění. Zavinění spadá do subjektivní stránky a je podmíněnou odpovědností za přestupek. Stejně jako u trestných činů bychom bez zavinění nemohli mluvit o spáchaní přestupku, takže i z toho vyplývá, že zavinění je povinným znakem přestupku.¹⁰ Zavinění má dvě složky. Jednou z těchto složek je vůle a druhou složkou je vědění.

V zákoně jsou definovány dvě formy zavinění - úmyslné a nedbalostní. Jedná se o rozdělení ve složce vůle, které nás vede ke spáchaní přestupku. Je zřejmé, že, stejně jako v trestním právu, je úmyslné zavinění závažnější než zavinění nedbalostní, takže úmyslné zavinění má i větší společenskou škodlivost, čímž lze odůvodnit použití vyššího správního trestu.

Jedním ze základních rozdílů oproti trestným činům je, že ke spáchaní přestupku postačí zavinění nedbalostní, jak jasně vyplývá z výše uvedené definice.

U nepřičetnosti se zavinění vylučuje, neboť zde chybí schopnost ovládací a rozpoznávací, takže stejně jakou u trestného činu nelze hovořit o spáchaní přestupku.¹¹

Zavinění přestupku úmyslně

(2) Přestupek je spáchán úmyslně, jestliže pachatel

a) chtěl svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, nebo

b) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn.

Z definice přestupku je jasné, že ke spáchaní přestupku postačí zavinění z nedbalosti, avšak v zákoně je uvedeno několik přestupků, které jsou trestné jen

¹⁰ KOČÍ, Roman. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: s poznámkami a vzory rozhodnutí a jiných správních aktů, 2017, s. 35–36

¹¹ KUČEROVÁ, Helena. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákon o některých přestupcích: s komentářem a judikaturou, 2017, s. 112–116

v případě úmyslného zavinění. Jedním z takových přestupků jsou přestupky proti majetku. V případě neprokázaného úmyslu je zde možnost pouze občanskoprávní odpovědnosti za škodu způsobenou poškozenému.

Úmyslná forma zavinění se dále dělí na úmysl přímý a nepřímý.

- a) Úmysl přímý znamená, že pachatel chtěl svým jednáním porušit zájem chráněný přestupkovým zákonem, a také tak učinil.
- b) Úmysl nepřímý naopak vyjadřuje, že pachatel věděl, že se svým jednáním může dopustit přestupku, a pro případ, že se ho dopustí, s tím byl srozuměn.

Zavinění přestupku nedbalostní

(3) Přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel

a) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí, nebo

b) nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.

Nedbalost je druhá forma zavinění, a dle definice je dáno, že k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, pokud zákon nestanoví jinak. Jedná se o situaci, kdy pachatel nechce způsobit přestupek, takže takové jednání neobsahuje složku vůle ke spáchání přestupku.

Nedbalost může být vědomá ale i nevědomá. Vědomá nedbalost je závažnější formou nedbalosti.

- a) Nedbalost vědomá je formou, kdy pachatel přestupku ví, že by svým jednáním mohl porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že žádný zájem chráněný zákonem neporuší nebo neohrozí.
- b) Nedbalost nevědomá je forma, kdy pachatel vůbec nevěděl, že se svým jednáním může dopustit přestupku, ale vědět to měl a mohl. Typickým příkladem jsou často přestupky v dopravě, kde neznalost dopravních předpisů řidiče nezbavuje odpovědnosti za samotné přestupky.

2 Policie České republiky ve vztahu k potírání „jiné protispolečenské činnosti“

Policie České republiky je jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor.

Jedná se o základní definici ze zákona o Policii České republiky, který definuje její činnosti, povinnosti, a oprávnění jejích příslušníků. Základní úkoly policie najdeme v § 2 zákona o Policii České republiky, který obsahuje nejen potírání kriminality, ale i tzv. segmentů „jiné protispolečenské činnosti“, tj. přestupků, které spadají do její působnosti.

V první řadě je důležité konstatovat, že Policie České republiky je instituce, která dohlíží na dodržování určitých pravidel chování. Z definice vyplývá, že se jedná o organizaci s pevně danou podřízenou a nadřízenou vnitřní hierarchií, která se může například projevat různým hodnostním označením příslušníků. Policie České republiky je rozdělena na organizační složky státu Policejní prezidium, Útvary policie s celostátní působností (SPJ), Krajská ředitelství policie (14 krajských ředitelství), Útvary zřízené v rámci krajského ředitelství (OOP, MOP). Ve vztahu k vybraným protispolečenským činnostem se touto problematikou zabývají hlavně útvary zřízené v rámci krajského ředitelství.¹²

Policejní útvary jsou podřízené policejnímu prezidiu v čele s policejním prezidentem.

2.1 Oprávnění PČR v potírání „jiné protispolečenské činnosti“

Oprávnění policistů je primárně zakotveno v zákoně o Policii České republiky, kde jsou uvedena základní oprávnění policistů, které policisté využívají při potírání nejen přestupků, ale i trestných činů. Policisté využívají své oprávnění dle konkrétních situací, a to v souladu se zákonnou normou a se zásadou přiměřenosti. Z toho vyplývá, že policista má určitá oprávnění, ale každé oprávnění má i své podmínky a omezení, které musí policista splnit před jejich použitím. V první řadě je nutné přiblížit si oprávnění a definovat ta, které jsou nezbytná při potírání jiné protispolečenské činnosti. Takových oprávnění je celá řada, a ne všechna jsou uvedena v zákoně o PČR. Existuje

¹² VANGELI, Benedikt. *Zákon o Policii České republiky: komentář*. 2. vyd., 2014, s. 1–10

mnoho zákonů, které rozšiřují, upravují a lépe definují oprávnění policistů k určité konkrétní problematice. Jedním z takových zákonů je z.č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“). Několik nezbytných oprávnění je.

2.1.1 Prokázání totožnosti dle § 63 zákona o Policii ČR

Smyslem prokázání totožnosti je zjistit identitu požadované osoby pro úkoly policie. Těmito osobami mohou být svědci, pachatelé, oznamovatelé, hledané a pohřešované osoby a další osoby přímo nebo nepřímo dotčené úkoly policie. Totožnost se pokládá za prokázanou v případě zjištění jména, přímení a data narození. Podrobné informace o tomto oprávnění lze nalézt v shora uvedeném ustanovení k zákonu o Policii České republiky.

2.1.2 Výzva k podání vysvětlení § 61 zákona o Policii ČR

Účelem tohoto oprávnění je získávat informace. Využít tohoto oprávnění lze hlavně při šetření přestupků.¹³

2.1.3 Zajištění osoby § 26 zákona o Policii ČR

Jedná se o krátkodobé administrativní omezení osobní svobody, které je tradičním institutem policejního práva. Toto zajištění má hlavně pořádkový charakter, který má právě za účel ochranu veřejného pořádku a bezpečnosti.

2.1.4 Umístění osoby do policejní cely § 28 zákona o Policii ČR

Upravuje pouze podmínky, kdy lze umístit osobu do policejní cely s návazností na režim omezení osobní svobody, ve kterém se osoba nachází.

2.1.5 Odnětí věci dle § 34 zákona o Policii ČR

Jedná se o opatření k sankci, kterou lze později pachateli uložit za spáchaný přestupek. Tato věc musí náležet pachateli, a musela být k přestupku užita nebo určena, anebo byla přestupkem získána nebo byla nabyta za věc získanou.

2.1.6 Vydání a odebrání zbraně a prohlídka osoby § 35 zákona o Policii ČR

Oprávnění, která má pro příslušníky hlavně bezpečnostní charakter ve vztahu k páchání jiné protispolečenské činnosti.¹⁴

¹³ VANGELI, Benedikt. *Zákon o Policii České republiky: komentář*. 2. vyd., 2014, s. 259–269

¹⁴ VANGELI, Benedikt. *Zákon o Policii České republiky: komentář*. 2. vyd., 2014, s. 103–116

2.1.7 Použití donucovacích prostředků a zbraně § 51 zákona o Policii ČR

Opravňuje policistu, který byl řádně vyškolen a vycvičen, k použití donucovacího prostředku a zbraně. Jedná se o krajní vynucený zákrok policie, který vylučuje protiprávnost takového jednání.

2.1.8 Pořizování záznamů 62 zákona o Policii ČR

Jde o obecné ustanovení, které opravňuje policii pořizovat různé záznamy věcí a osob, které jsou nezbytné pro plnění úkolů policie. Toto ustanovení také stanovuje výjimku, která je uvedena v občanském zákoníku, kde je stanoveno, že záznamy fyzické osoby lze pořizovat jen se svolením této osoby.¹⁵

¹⁵ VANGELI, Benedikt. *Zákon o Policii České republiky: komentář*. 2. vyd., 2014, s. 253–258

3 Obecní (městská) policie ve vztahu k potírání „jiné protispolečenské činnosti“

Obecní policie (městská) je orgánem obce, která působí pouze na území určité obce. Povinnosti a oprávnění obecní policie vychází ze z.č. 553/1991 Sb., České národní rady o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o obecní policii**“). Obce se v samostatné působnosti zabývají místními záležitostmi veřejného pořádku, a tak přispívají k potírání všech aspektů tzv. „jiné protispolečenské činnosti“.

V práci obecní policie se jedná o obecně prospěšnou činnost, která je koncipována k zajištění klidu a pořádku na území těch obcí, které zřídily obecní policii. V obci, kde není zřízena obecní policie, se musí všem záležitostem věnovat Policie České republiky, která je povinna prověřit všechna oznámení občanů.

Stejně jako příslušníci policie, jsou i strážníci obecní policie úředními osobami, avšak strážníci nejsou ve služebním poměru jako policisté, ale v pracovním poměru vůči obci. Velitelem obecní policie je starosta nebo jím pověřená osoba.¹⁶

Důležité je konstatovat, že obecní policie není orgánem činným v trestním řízení, takže při zjištění trestného činu má oznamovací povinnost k Policii České republiky. V minulosti existovala myšlenka, že by obecní policie převzala všechny druhy tzv. „jiné protispolečenské činnosti“. Tato myšlenka nebyla nikdy implementována do právních předpisů, a tak obecní policie v praxi působí spíš jako vedlejší subjekt, který se podílí na zlepšení společenských vztahů, hodnot a bezpečnosti a to hlavně v oblasti místních záležitostí veřejného pořádku.

Mohlo by se zdát, a dokonce část společnosti si myslí, že obecní policie je podřízena Policii České republiky, ale jak již bylo řečeno, jedná se pouze o vedlejší subjekt v potírání protiprávních jednání, přestože v některých městech se obecní policie může podílet na potírání přestupků větší měrou než Policie České republiky.

¹⁶ VETEŠNÍK, Pavel. *Zákon o obecní policii: komentář*, 2009, s. 45–52

3.1 Oprávnění MP v potírání „jiné protispolečenské činnosti“

Stejně jako PČR má i obecní policie svá oprávnění, která jsou zakotvena v Zákoně o obecní policii. V tomto zákoně najdeme oprávnění strážníků, která mohou využívat k potírání JPČ, a stejně jako tomu je i v zákoně o Policii České republiky, i tento zákon ukládá strážníkům dodržování přiměřenosti a zákonnosti. Nejdůležitější z těchto oprávnění při potírání JPČ jsou:

3.1.1 Oprávnění požadovat prokázání totožnosti dle § 12 zákona o obecní policii

Zjištění identity osoby. Totožnost je tvořena řadou identifikačních údajů především jména, přímení a data narození. Jedná se o obdobu prokázání totožnosti jako je tomu dle § 63 zákona o Policii České republiky. V tomto ustanovení se poskytuje podobné, ale omezené oprávnění strážníkovi obecní policie.

3.1.2 Oprávnění požadovat vysvětlení dle § 11 zákona o obecní policii

Stejně jako tomu je v zákoně o policii, tak toto ustanovení hlavně strážníkovi poskytuje oprávnění ke zjištění skutečného stavu věci.

3.1.3 Oprávnění předvést osobu dle § 13 zákona o obecní policii

V tomto případě se jedná o opatření, které může nahradit zajištění, ale je také ojedinělé oproti Zákonu o Policii České republiky. Jedinečnost tohoto ustanovení je, že má svoje vlastní zakotvené znění, avšak předvedení podle Zákonu o Policii České republiky je zakotveno jako součást jiných ustanovení.

3.1.4 Použití donucovacích prostředků, psa a služební zbraně strážníkem dle § 18 zákona o obecní policii

Strážník obecní policie je oprávněn použít donucovací prostředky při plnění svých úkolů. Jedná se o ustanovení, které je užší než oprávnění příslušníků Policie České republiky, ale je postavené tak, aby poskytovalo dostatečné oprávnění potřebné pro plnění úkolů strážníka obecní policie.

3.1.5 Oprávnění odejmout věc dle § 17 zákona o obecní policii

Jedná se o faktický zásah, který není správním rozhodnutím. Správní orgán uplatňuje tuto svou pravomoc jen k účelům, ke kterým mu byla zákonem svěřena.¹⁷

¹⁷ VETEŠNÍK, Pavel. *Zákon o obecní policii: komentář*, 2009, s. 185–189

4 Přestupky proti veřejnému pořádku

Veřejný pořádek je právně neurčitý pojem. Přestupky proti veřejnému pořádku jsou vyjmenovány v Zákoně o některých přestupcích v § 5, kde se nachází hlavní rozdělení těchto přestupků.

- a) *Přestupek fyzické osoby*
- b) *Přestupek právnické osoby nebo fyzické podnikající osoby*

Neplatná právní úprava Zákona o přestupcích, neupravovala přestupky, kterých se dopustí právnické osoby, ale v aktuální právní úpravě bylo již na tyto skutky pamatováno. Jak již bylo řečeno, tato práce se věnuje vybraným přestupkům fyzických osob.

4.1 Veřejný pořádek

Veřejný pořádek je neurčitý právní pojem, který by se dal definovat jako souhrn pravidel chování na veřejnosti. Tato pravidla nejsou vždy definována v právní úpravě, a tak je nelze obecně vyjádřit. Dodržování pravidel chování ve veřejném prostoru je důležité pro spořádané a poklidné soužití mezi občany. K přestupku proti veřejnému pořádku může dojít i v soukromí, jestliže takové jednání zasahuje do veřejného pořádku. Mezi tato jednání je zařazeno rušení nočního klidu.¹⁸

4.2 § 5 odst. 1 písm. a) zákon o některých přestupcích

1) *Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že*

a) *neuposlechne výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci,*

Trestní zákoník definuje úřední osobu a chrání tak její postavení ve společnosti, aby se zamezilo negativnímu zásahu do jejích pravomocí. Stejně jako u trestných činů je důležité pro odpovědnost za tento přestupek, aby byl přestupek spáchán v souvislosti s pravomocí úřední osoby. Důležité pro přestupek dle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích je, aby byla výzva úřední osoby provedena zákonnou formou. Výzvu úřední osoby je povinen každý občan neprodleně uposlechnout, a to neohledně na subjektivní názor občana k celé výzvě. V případě nesouhlasu má občan možnost až následně podat stížnost na postup úřední osoby. Výzva musí být jasná a věcná, tak aby

¹⁸ JEMELKA, Luboš. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Zákon o některých přestupcích: komentář*, 2017, s. 1009–1045

jí byl občan schopen uposlechnout. Výzva musí obsahovat informaci pro vyzývaného občana, čeho se má zdržet, co má konat či jaký úkon má strpět.¹⁹

4.3 § 5 odst. 1 písm. b) zákon o některých přestupcích

b) zneváží postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci,

K nové právní úpravě byla zařazena nová skutková podstata přestupku, která se stala účinnou dne 1. 7. 2017, a toto ustanovení tedy postihuje samotné znevážení úřední osoby při výkonu její pravomoci. Cílem této právní úpravy je ochrana úředních osob a jejich postavení, které bylo často znevažováno bez možnosti postihu ze strany správních orgánů.²⁰

Toto znevažování se nejčastěji projevovalo útoky na práci policistů, strážníků, pracovníků obecních úřadů a dalších, kterým je přiznán status úřední osoby. Často se jednalo o účelové útoky na tyto osoby, které měly za účel znepríjemnit práci úředních osob tak, aby je občan ovlivnil ve svůj prospěch. Typickým příkladem bylo zamezit řešení přestupku policistou, aby občan nebyl vůbec potrestán, na základě vyvolání nepříjemné situace pro policistu, který v takovém tlaku mohl udělat procesní chybu, která by zabránila potrestání přestupce.

4.4 § 5 odst. 1 písm. c) zákon o některých přestupcích

c) maří vykázaní ze společného obydlí provedené podle zákona o Policii České republiky nebo rozhodnutí soudu o předběžném opatření ve věci ochrany proti domácímu násilí podle zákona o zvláštních řízeních soudních,

Jak již z definice vyplývá, jedná se o postih za porušení předběžného opatření k prevenci domácího násilí, které je celosvětovým fenoménem s velice problémovým aspektem, protože je velice těžké takové jednání odhalit. I toto ustanovení zákona je relativně nové, účinné od 1. 10. 2016. Toto ustanovení je silně svázáno s ustanovením § 337 odst. 2 trestního zákoníku. Tento přestupek se uplatňuje jako první varování a trest za porušení předběžného opatření. Základním rozdílem mezi trestným činem a tímto přestupkem je, že v případě závažnosti a opakovanosti se z přestupku stává trestný čin.

¹⁹ KUČEROVÁ, Helena. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákon o některých přestupcích: s komentářem a judikaturou*, 2017, s. 754–755

²⁰ KUČEROVÁ, Helena. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákon o některých přestupcích: s komentářem a judikaturou*, 2017, s. 756

Závažným jednáním se rozumí, že pachatel takového přestupku vyvolá v oběti důvodnou obavu o její život, bezpečí, lidskou důstojnost či svobodu.²¹

Zajímavé je, že tohoto přestupku se může dopustit nejen agresor, který je podezřelý z domácího násilí.

- c) Přestupek podezřelého z domácího násilí
- d) Přestupek ohrožené osoby

Z toho vyplývá, že ani ohrožená osoba není oprávněna pachatele domácího násilí pustit do společného obydlí. K výměře sankce za takové jednání je důležité však přihlídnout ke společenské škodlivosti konání obou zúčastněných, která bývá u poškozené osoby daleko menší.

4.5 § 5 odst. 1 písm. d) zákon o některých přestupcích

d) poruší noční klid,

Noční klid je právně neurčitým pojmem. Noční klid je často svázán se závaznými vyhláškami obcí, které si takový úsek definují dle svých vlastních požadavků. Obecná doba nočního klidu je od večerních hodin 22:00 do ranních 06:00 hodin. Obec má tedy pravomoc v případech slavností, společenských akcí a rodinných akcí takovou dobu prodloužit, zkrátit, nebo úplně zrušit obecně závaznou vyhláškou. K naplnění skutkové podstaty není třeba, aby byl tento skutek spáchán veřejně, takže může být spáchán i v bytě či domě, pokud zasahuje do okolního veřejného pořádku. K zavinění fyzické osoby postačí zavinění z nedbalosti.²²

4.6 § 5 odst. 1 písm. e) zákon o některých přestupcích

e) vzbudí veřejné pohoršení,

Objektem je ochrana veřejného pořádku na úseku mravnosti. Pojem veřejného pohoršení je právně neurčitý pojem. Proto si jej vymezuje samotný správní orgán, který pak musí zjistit, jestli určité jednání je možno kvalifikovat jako přestupek, který spočívá ve vzbuzení veřejného pohoršení. Korespondujícím trestným činem k tomuto přestupku je Výtržnictví dle § 358 trestního zákoníku.

²¹ KUČEROVÁ, Helena. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákon o některých přestupcích: s komentářem a judikaturou*, 2017, s. 758

²² KUČEROVÁ, Helena. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákon o některých přestupcích: s komentářem a judikaturou*, 2017, s. 758

Judikatura definuje tři základní znaky:

- a) Vzbudí veřejné pohoršení veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném.

Přestupek je spáchán veřejně, pokud je spáchán před nejméně třemi osobami. Místo veřejnosti přístupné je takové místo, které je určeno určitému okruhu osob bez ohledu na vlastnictví takového místa.

- b) Jednání musí pohoršovat určitou skupinu osob.

Takové pohoršení musí mít subjektivní důvody k pohoršení, aby se nejednalo např. o pomstu či zášť.

- c) Jednání musí pohoršovat skutečností, kterou společnost pohoršuje v konkrétním místě a čase.²³

4.7 § 5 odst. 1 písm. f) zákon o některých přestupcích

f) znečistí veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení anebo zanedbá povinnost úklidu veřejného prostranství,

Veřejným prostranstvím se rozumí chodníky, veřejná zeleň, parky, ulice a další prostory, které jsou přístupné všem občanům, a to nehledě na vlastnická práva k této věci a těmto prostorům. Tato definice je upravena v § 34 z.č 128/2000 Sb., zákon o obcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“). Jedná se o legální definici tohoto zákona, která je prospěšná zejména pro stanovení obecně závazných vyhlášek. Definice se tedy skládá z demonstrativních vymezení veřejných prostor.²⁴

Veřejně prospěšné zařízení je takové zařízení, které slouží veřejnosti. Jeho definice je uvedena v § 132 trestního zákoníku. Klasickým příkladem je zařízení proti požáru, živelné pohromě, obranné nebo ochranné zařízení proti leteckým nebo jiným útokům a také elektrické či vodárenské zařízení.

Za znečištění můžeme považovat činnost občana, kterou dochází ke znečištění některých z vyjmenovaných prostor nebo zanedbání jejich úklidu, pokud je k tomu taková osoba povinna. Objektem u tohoto přestupku je z logiky věci ochrana čistoty a ochrana veřejného pořádku. Při znečištění může dojít k poškození či zničení věci, ale

²³ JEMELKA, Luboš. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Zákon o některých přestupcích: komentář*, 2017, s. 1009–1045

²⁴ VEDRAL, Josef. VÁŇA, Luboš. BŘEŇ, Jan. PŠENIČKA, Stanislav. *Zákon o obcích (obecní zřízení): komentář*. 2008, s. 180–183

v kontextu tohoto ustanovení se jedná pouze o vedlejší a doprovodnou škodu, tedy vedlejší důsledek. Tato protispolečenská činnost je zaměřena proti společnosti, a tak je v zájmu společnosti udržet náležitou úroveň čistoty v uvedených prostorech, která přispívá k všeobecné spokojenosti v této oblasti.²⁵

4.8 § 5 odst. 1 písm. g) zákon o některých přestupcích

g) poškodí nebo neoprávněně zabere veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení, jde-li o případy, které nelze postihnout podle jiných zákonů,

Fyzická osoba se dopustí záboru veřejného prostranství, poškození veřejného prostranství, veřejně přístupného objektu nebo veřejně prospěšného zařízení, jde-li o případy, kdy takové jednání nelze postihnout dle jiného právního předpisu. Typickým zábohem veřejného prostranství je neoprávněné parkování vozidlem, u kterého lze použít oprávnění policistů a strážníků, které spočívá v použití technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla.

Veřejné prostranství nelze užívat individuálním způsobem, jako tomu je u parkování motorového vozidla, tím totiž dochází k omezování obecného užívání a přístupnosti veřejného prostranství.

Záborem se rozumí stav, kdy musíme vycházet ze samotného pojmu. Takže zabrat znamená obsadit, zmocnit se. V případě záboru veřejného prostranství mluvíme o zabránění určitého místa, ale pachatel tak musí činit neoprávněně.

Za neoprávněný zábor můžeme považovat složení dříví na veřejném prostranství bez povolení, neoprávněné parkování na veřejném prostranství. Důležitá je v takovém případě neoprávněnost jednání, protože se k tomuto ustanovení vztahují výjimky, které jsou často předmětem diskuze. Jednou z takových výjimek povolujících zábor je v souvislosti s právem shromažďovacím.

4.9 § 5 odst. 1 písm. h) zákon o některých přestupcích

h) úmyslně zničí, poškodí, znečistí nebo neoprávněně odstraní, zamění, pozmění, zakryje nebo přemístí turistickou značku nebo jiné orientační označení,

²⁵ KUČEROVÁ, Helena. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákon o některých přestupcích: s komentářem a judikaturou*, 2017, s. 760

Jedná se o přešupek, u kterého je vyžadováno úmyslné zavinění, a které vyžaduje neoprávněný zásah do turistického či jiného orientačního značení. Tímto zásahem je myšleno zničení, poškozování, znečištění, odstranění, zaměnění, pozměnění, zakrytí.

Turistické značení je takové značení, které má funkci poskytnout informaci o turistickém, komunálním či kulturním cíli, a to zejména o směru a vzdálenosti.

Na rozdíl od některých jiných přešupků je tato jiná protispolečenská činnost považována za banální, a tak není zapisována do rejstříku přešupků.²⁶

4.10 § 5 odst. 1 písm. i) zákon o některých přešupcích

i) poruší podmínky uložené na ochranu veřejného pořádku při konání sportovních, kulturních, pietních a jiných společenských akcí anebo v místech určených k rekreaci, turistice nebo pohřbívání, nebo

Postihuje hlavně porušení obecně závazných vyhlášek, která jsou vydávány dle § 10 písm. b) zákona o obcích.²⁷

Tyto vyhlášky upravují průběh, pořádání a ukončení veřejně přístupných kulturních a sportovních akcí a také diskoték a tanečních zábav. Toto ustanovení však neupravuje chování na takové akci v souvislosti s požitím alkoholu.

4.11 § 5 odst. 1 písm. j) zákon o některých přešupcích

j) cestou na organizované sportovní utkání, v místě takového utkání nebo cestou zpět z takového utkání má obličej zakrytý způsobem ztěžujícím nebo znemožňujícím její identifikaci.

Přešupku dle tohoto ustanovení se dopustí každý, kdo, byť z nedbalosti, si na výše uvedených akcích zakryje obličej tak, aby znemožnil nebo ztížil svou identifikaci. Tato právní úprava také upravuje a rozděluje takové zakrytí dle časové osy.

- a) Cestou na sportovní utkání
- b) V místě sportovního utkání
- c) Cestou zpět ze sportovního utkání

Sportovní organizované utkání je místo, kde dochází ke sportu a tato definice je upravena v § 2 odst. 1 zákona číslo 115/2001 Sb., o podpoře sportu.²⁸

²⁶ JEMELKA, Luboš. *Zákon o odpovědnosti za přešupky a řízení o nich: Zákon o některých přešupcích: komentář*, 2017, s. 1009–1045

²⁷ VEDRAL, Josef. VÁŇA, Luboš. BŘEŇ, Jan. PŠENIČKA, Stanislav. *Zákon o obcích (obecní zřízení): komentář*. 2008, s. 70–92

5 Přestupky proti občanskému soužití

Na rozdíl od předchozí právní úpravy došlo ke změně členění v tomto ustanovení, ve vztahu k subjektu v samotném přestupku. Stejně jako v předchozí právní úpravě se jedná o početnou část přestupků. Objektem takových přestupků je zdraví, čest a osobnost. Podle povahy přestupku se takové jednání může zapisovat do evidence přestupků. Občanské soužití je právně neurčitým pojmem.

5.1 § 7 odst. 1 písm. a) zákon o některých přestupcích

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) jinému ublíží na cti tím, že ho zesměšní nebo ho jiným způsobem hrubě urazí,

Jedná se o jednání, které útočí na důstojnost osoby. Z logiky věci vyplývá, že jde o bagatelní jednání, ale toto ustanovení chrání dobré mravy a vztahy ve společnosti mezi různými občany. Základní rozdělení takového jednání by bylo:

- a) V zesměšnění
- b) V hrubém uražení jiným způsobem

Objektem k tomuto přestupku není osobní zájem fyzické osoby, ale ochrana občanského soužití a ochrana cti každé osoby. Hlavní podmínka je ublížení na cti, které je subjektivním pocitem poškozeného. Toto jednání může být provedeno písemně, ústně, posunky nebo i pomocí technického zařízení. Je bezpředmětné, jestli bylo takového jednání učiněno na veřejnosti či nikoliv. Pokud by byl výrok pronesen před více současně přítomnými osobami, pouze se zvýší společenská škodlivost jakožto materiální znak přestupku.

Pokud by byl výrok sarkastický či ironický, nemůže být postihován dle tohoto ustanovení, protože sarkasmu, vtip a ironie patří do svobody projevu. Z povahy přestupku však vyplývá, že za toto jednání také nelze postihnout jednání, které vykazuje subjektivní stránku v zavinění nevědomé nedbalosti.

²⁸ JEMELKA, Luboš. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Zákon o některých přestupcích: komentář*, 2017, s. 1009–1045

Korespondujícím trestným činem je Pomluva dle § 184 trestního zákoníku.²⁹

5.2 § 7 odst. 1 písm. b) zákon o některých přestupcích

b) jinému ublíží na zdraví, nebo

Protiprávní jednání, které se posuzuje ve vztahu k jiné osobě. Objektem v tomto případě je zdraví člověka. Hmotným předmětem útoku tedy bude samotný člověk. Za zdraví považujeme stav organismu, který je podmíněn v biologickém smyslu dokonalou stavbou lidského těla.

Ublížením na zdraví se rozumí porušení zdraví nebo způsobení jiného onemocnění, které porušením duševních nebo fyzických dispozic znesnadňuje obvyklý způsob života a který vyžaduje lékařské ošetření.

Ublížení na zdraví je právním pojmem, a tak rozhodování o něm nikdy nenáleží lékaři. V trestně právní rovině náleží soudu a v rovině jiné protispolečenské činnosti správnímu orgánu. Znalecký posudek, lékařská zpráva a odborné vyjádření lékaře je důkaz, které lze využít v řízení o přestupku. Znalec a lékař ve svém oboru je oprávněn popsat zranění. Není však oprávněn vyvozovat závěry v dané věci.

K tomuto ustanovení je důležité podotknout, že přestupek je možno projednat jen v případě souhlasu osoby přímo postižené přestupkem, a to pouze mezi osobami blízkými.³⁰

5.2.1 Osoba blízká

Osobou blízkou se rozumí příbuzný v řadě přímé, sourozenec, manžel nebo partner, jiné osoby v poměru rodinném nebo obdobném se pokládají za osoby navzájem blízké, pokud by újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně pocítovala jako újmu vlastní.³¹

²⁹ JEMELKA, Luboš. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Zákon o některých přestupcích: komentář*, 2017, s. 1052–1073

³⁰ KUČEROVÁ, Helena. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákon o některých přestupcích: s komentářem a judikaturou*, 2017, s. 790–792

³¹ LAVICKÝ, Petr. *Občanský zákoník: komentář*, 2015, s 172–177

5.3 § 7 odst. 1 písm. c) zákon o některých přestupcích

c) úmyslně naruší občanské soužití tak, že

- 1. jinému vyhrožuje újmou na zdraví,*
- 2. jiného nepravdivě obviní z přestupku,*
- 3. se vůči jinému dopustí schválnosti, nebo*
- 4. se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání.*

V tomto ustanovení zákonodárci pamatují na samotné hrubé jednání, tak aby zabránili další eskalaci, která by mohla končit daleko závažnějšími následky, které už nemusejí spadat do přestupkového práva. Narušení občanského soužití je obligatorním znakem této skutkové podstaty. Jak již bylo definováno, občanské soužití je právně neurčitý pojem, můžeme ho však definovat jako souhrn stálých pravidel chování a jednání. Je založeno na respektování práv ostatních občanů ve společnosti. Hrubé jednání můžeme vysvětlit jako jednání, které ohrožuje tato pravidla chování a jednání ve společnosti.

5.3.1 § 7 odst. 1 písm. c) bod. 1 zákon o některých přestupcích

Vyhrožování újmou na zdraví

Vyhrožování újmou na zdraví je vyhrožování samotným následkem daného činu. Vhodnějším vymezením by mohlo být vyhrožování ublížením na zdraví. Podmínkou k tomuto ustanovení je, že nesmí dojít k samotnému ublížení. Z logiky věci je pachatel trestán za věc více závažnou, které se svým jednáním dopustil. Hranice mezi tímto přestupkem a dalšími přestupky či snad trestným činem bude záležet na naplnění jejich skutkových podstat.

5.3.2 § 7 odst. 1 písm. c) bod. 2 zákon o některých přestupcích

Jiného nepravdivě obviní z přestupku

Velký problém a nešvar společnosti, kdy jedna osoba obviní vědomě druhou z přestupku a je si vědoma, že se taková skutečnost nezakládá na pravdě, a snaží se tím

poškodit osobu, kterou takto obvinil. Jak již vyplývá z článku, musí se jednat o nepravdivé a vědomé obvinění z přestupku. Klasickým případem takového jednání se v posledních letech stávalo obvinění policisty či strážníka městské policie při silniční kontrole za účelem jej vědomě poškodit. Musí se však jednat o obvinění z přestupku nikoliv z trestného činu, protože k tomuto ustanovení máme korespondující trestný čin Křivého obvinění dle § 345 trestního zákoníku.

5.3.3 § 7 odst. 1 písm. c) bod. 3 zákon o některých přestupcích

Vůči jinému se dopustí schválnosti

Jedná se o přestupek s povahou hrubého jednání, a tak je podobný svou podstatou ublížení na cti, pouze v tomto případě jde o jednání spočívající v „naschvalu“, který zasahuje do práv jiného.

5.3.4 § 7 odst. 1 písm. c) bod. 4 zákon o některých přestupcích

Vůči jinému se dopustí jiného hrubého jednání

Zákonodárci nedokázali dostatečně definovat všechna hrubá jednání, a tak definovali tak zvané zbytkové ustanovení, které má pojmut všechny toto incidenty, ve kterých by byl nalezen dostatečný materiální znak (škodlivost), který by z takového jednání dělal přestupek proti občanskému soužití. Toto ustanovení substituuje zbytková ustanovení. Pojem hrubé jednání je a musí být správním orgánem chápán objektivně, protože jinak by záleželo na subjektivní povaze toho, vůči kterému bylo hrubé jednání užito.

Jedním ze závažných, ale nedílných prvků hrubého jednání je i domácí násilí, ale tato problematika je vedena jako speciální a velice rozsáhlá, a svou povahou mnohonásobně přesahuje banálnost jiné protispolečenské činnosti.³²

³² JEMELKA, Luboš. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Zákon o některých přestupcích: komentář*, 2017, s. 1052–1073

6 Přestupky proti majetku § 8 zákon o některých přestupcích

Stejně jako tomu bylo u ostatních přestupků, tak i u přestupků proti majetku došlo k rozšíření subjektů k tomuto přestupku. Nově se může tohoto přestupku dopustit i právnická osoba a fyzická osoba podnikající. Nově je také kladen důraz na efektivní trestání tohoto přestupku, neboť se jedná nejen o nejzávažnější vybraný přestupek v této práci, ale i jeden z nejzávažnějších přestupků dle právní úpravy zákona O některých přestupcích. Objektem této skutkové podstaty je ochrana majetku a majetkových vztahů. V případě přestupku proti majetku dochází u takového přestupku k zápisu do evidence přestupků.

Rovněž je vhodné zmínit, že nová právní úprava pamatuje na tak zvaný pokus přestupku, který nebyl součástí neplatné právní úpravy zákona o přestupcích.

Škodu na cizím majetku lze způsobit několika způsoby, např. krádeží, zpronevěrou, podvodem, zničením nebo poškozením. V zákoně se jedná o taxativní výčet, který nám z logiky věci říká, že pro spáchání takového přestupku musí poškozenému vzniknout škoda. Při stanovení výše škody bude správní orgán vycházet z ceny věci, za kterou se tato věc v místě a době obvyklé prodává. Nelze-li takto zjistit cenu věci, bude správní orgán vycházet z hodnoty, za kterou lze obstarat stejnou nebo obdobnou věc. Základní a obecnou hranicí mezi trestným činem a přestupkem je škoda nikoliv nepatrná. Za nikoliv nepatrnou škodu je považována škoda nejméně 5 000 Kč. Všechna způsobené škody v hodnotě pod 5 000 Kč jsou tedy přestupkem, pokud není u protiprávního jednání okolnost, která neguje potřebu takové škody a z deliktu proti majetku se automaticky stává trestným činem.³³

6.1.1 § 8 odst. 1 písm. a) bod. 1 zákon o některých přestupcích

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že úmyslně

a) způsobí škodu na cizím majetku

1. krádeží,

³³ JEMELKA, Luboš. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Zákon o některých přestupcích: komentář*, 2017, s. 1074–1084

Jedná se o případ, kdy pachatel neboli přestupce způsobí škodu na cizím majetku tak, že se této věci zmocní. Nesmí však způsobit škodu vyšší než 4 999 Kč.

6.1.2 § 8 odst. 1 písm. a) bod. 2 zákon o některých přestupcích

2. zpronevěrou,

Podstata tohoto přestupku spočívá v tom, že pachatel způsobí škodu na cizím majetku zpronevěrou, tedy na věci, která mu byla svěřena. Za zpronevěru podle tohoto ustanovení lze považovat jen takové jednání, kterým nevznikne škoda nikoliv nepatrná, tedy nedosáhne-li částky 5 000 Kč.

Věc se považuje za svěřenou, pokud je dána k dispozici do faktické moci (držení), aby s ní mohla tato osoba řádně nakládat. Jde tedy o věc individuálně určenou, přičemž věci zastupitelné mohou být zpronevěřeny, má-li držitel povinnost vrátit tytéž věci, anebo když jejich přisvojením se zabaví možnosti je vrátit.

Pachatel způsobí škodu na cizím majetku zpronevěrou, pokud s věcí, která mu byla svěřena, naloží v rozporu s účelem, k němuž mu byla dána k dispozici či opatrování, a to způsobem, který maří základní účel svěřeni.

6.1.3 § 8 odst. 1 písm. a) bod. 3 zákon o některých přestupcích

3. podvodem, nebo

K naplnění této skutkové podstaty musí pachatel způsobit úmyslnou škodu na cizím majetku podvodem. To znamená, že pachatel ku škodě cizího neoprávněně obohatí sebe nebo jinou osobu, tím, že uvede jiného v omyl, zamlčí důležité skutečnosti, nebo využije něčího omylu. I v tomto případě se musí jednat o nepatrnou škodu, jinak by takové jednání bylo kvalifikováno jako trestný čin.

6.1.4 § 8 odst. 1 písm. a) bod. 4 zákon o některých přestupcích

4. zničením nebo poškozením věci z takového majetku;

Přestupkem podle tohoto ustanovení se myslí změna na hmotném předmětu útoku. Tedy poškození, zničení nebo učinění věci neupotřebitelnou. Opět škoda na hmotném předmětu útoku nesmí dosáhnout částky pět tisíc korun.³⁴

³⁴ KUČEROVÁ, Helena. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákon o některých přestupcích: s komentářem a judikaturou*, 2017, s. 813–817

pokus tohoto přestupku je trestný,

Jak již bylo řečeno, pokus přestupku proti majetku je trestný, zákonodárce tak reaguje na zkušenosti z praxe, kde se pachatelé vyhýbali svému potrestání. Nebylo možno pachatele potrestat, dokud pachatel věc přímo neodcizil a neprošel přes platební zónu. Příkladem je pachatel v obchodním centru, který si do tašky ukryje zboží, ale nestihne opustit prostory obchodu, protože je odhalen před samotným odcizením. Takový pachatel přestupku se k pokusu o krádež mohl klidně přiznat, ale protože nedošlo k jeho dokonání, tak nebylo možno pachatele řádně hnát k odpovědnosti.

6.2 § 8 odst. 1 písm. b) zákon o některých přestupcích

b) neoprávněně užívá cizí majetek,

Neoprávněné užívání se definuje jako pouze dočasné přisvojení si věci, které tedy spočívá v neoprávněném dočasném užívání takové věci. Korespondujícím trestným činem je neoprávněné užívání cizí věci dle § 207 trestního zákoníku. Je však zajímavé, že obecná hranice mezi přestupkem a trestným činem je ustanovení nikoli malé hodnoty. Abychom mohli mluvit o přestupku v tomto případě, nesmí hodnota užívané věci dosáhnout 25 000 Kč, a druhá taková skutečnost je, že se nesmí jednat o motorové vozidlo, kdy by se vůbec nezkoumala hodnota vozidla.

6.3 § 8 odst. 1 písm. c) zákon o některých přestupcích

c) přisvojí si cizí věc nálezem nebo jinak bez přivolení oprávněné osoby, nebo

Tento přestupek vyplývá z nesplnění povinnosti zanesené v novém občanském zákoníku dle § 1052, kdy je nálezce povinen nalezenou věc vrátit tomu, kdo ji ztratil, proti úhradě nutných výdajů a nálezného.³⁵ Nelze-li však poznat komu věc patří, je nálezce povinen tuto skutečnost oznámit obci, nebo vlastníkovému zařízení, kde byla věc nalezena. Tímto jednáním nálezce splní svou povinnost a nevystavuje se postihu z tohoto ustanovení. Stejně jako v předchozích článcích nesmí hodnota zatajené věci dosáhnout nikoliv nepatrné hodnoty. Aby se jednalo o přestupek podle tohoto ustanovení, nesmí být taková věc opuštěná. Typickým příkladem opuštěné věci je věc u kontejnerů, které zde obyvatelé nechávají k dalšímu využívání pro jiné občany.

³⁵ LAVICKÝ, Petr. *Občanský zákoník: komentář*, 2015, s 976–1474

6.4 § 8 odst. 1 písm. d) zákon o některých přestupcích

d) ukryje, užívá nebo na sebe anebo na jiného převede věc, která byla získána přestupkem spáchaným jinou osobou, nebo to, co za takovou věc bylo opatřeno.

Korespondujícím trestným činem k tomuto přestupku je podílnictví dle § 214 trestního zákoníku, u přestupku jde o stejný systém s nižší společenskou škodlivostí. Tedy ten, kdo ukryje, užívá nebo na sebe anebo na jiného převede věc, která byla získána přestupkem, dopustí se přestupku dle tohoto ustanovení. Jedná se o velice problémové ustanovení a v praxi je velmi těžko dokazatelné, protože k takovému šetření policie neoplývá dostatečnými oprávněními.³⁶

³⁶ KUČEROVÁ, Helena. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákon o některých přestupcích: s komentářem a judikaturou*, 2017, s. 816–817

7 Přestupky v souvislosti s přechováváním a pěstováním marihuany § 39 odst. 2 z.č. 167/1998 Sb.

Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) *Neoprávněně přechovává návykovou látku v malém množství pro vlastní potřebu,*
- b) *Neoprávněně pěstuje pro vlastní potřebu v malém množství rostlinu nebo houbu obsahující návykovou látku.*

Se zaměřením na neoprávněné přechovávání a pěstování marihuany v malém množství pro vlastní potřebu můžeme konstatovat, že toto přestupkové jednání má opravdu malou podporu veřejnosti, která se negativně podepisuje na materiální a finanční podpoře útvarů, které se aktivně zabývají touto problematikou. Ve veřejnosti jsou rozšířeny dvě základní verze, které obecně poskytují argumenty k legalizaci této látky.

Jedna skupina mluví o negativních účincích užívání této látky, která se může neblaze podepsat na zdraví člověka. Jedním z hlavních argumentů je, že uživatelé tvrdých drog začínali právě na této látce. Negativní účinky, které jsou dávány za důvod zákazu přechovávání a pěstování jsou psychóza, srdeční poruchy, jaterní poruchy a hlavně závislost.

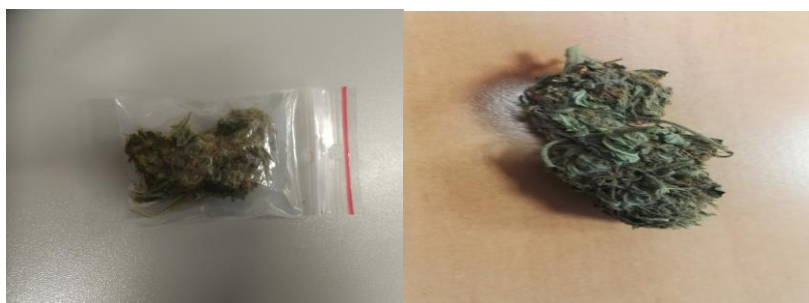
Druhá skupina mluví o příznivých účincích na lidskou psychiku, která má však také svá rizika. Tyto pozitivní účinky, o kterých se hovoří, jsou např. zastavení šíření rakoviny, pomáhá regulovat epileptické záchvaty, zvětšuje kapacitu plic, pomáhá při Alzheimerově nemoci.

Důležité je rozlišit mezi korespondujícím trestným činem za přechovávání a držení většího množství než malého. Tato hranice přestupku se nachází do 10 g sušiny, nebo do třech pěstovaných rostlin. Při zjištění takového jednání se však nutné nestává takové jednání trestným činem zkoumá se hodnota THC, kterou obsahuje tato látka (není jasný smysl věty)

Určení přestupku je jednodušší, nezkoumá se totiž hodnota THC rozborem látky, který by byl velice nákladný, ale pouze jestli je tato látka opravdu zakázaná. Pachateli přestupku hrozí podle výše uvedeného ustanovení pokuta 10 000 Kč v příkazu na místě.

Problémový aspekt při zjišťování porušení ustanovení o neoprávněném přechovávání marihuany je, že je obtížné zjistit, zda se tato látka u osoby skutečně nachází. Často dochází k jejímu objevení ve spojení s jiným přestupkem, který vyžadoval provedení prohlídky osoby.

Obrázek č. 2 a č. 3 Zabavená konopí, zdroj: autor bakalářské práce

Druhou příčinou, proč je často zjištěno neoprávněné držení konopí, je neznalost zákona společností. Velká část společnosti věří, že držení konopí v malém množství není trestným činem ani přestupkem. Opak je pravdou, držení i minimálního množství této látky je kvalifikováno jako přestupek.

Obrázek č. 4 Pozitivní test zdroj: autor bakalářské práce
Obrázek č. 5 Negativní test zdroj: autor bakalářské práce

Obr. č. 4

Obr. č. 5

V případě souhlasu a doznání pachatele tohoto přestupku není tohoto testu potřeba a celou věc lze vyřešit v příkazním řízení na místě. Jen v minimu případů dochází k nesouhlasu ze strany osoby podezřelé z tohoto přestupku, a tak je třeba využití detekčního aparátu. Fialová barva značí obsah látky, která není zákonem povolena a následuje oznámení příslušnému správnímu orgánu, který ve věci rozhodne.

8 Řešení přestupkového jednání u známého pachatele

Znalost totožnosti pachatele je jednou z nejzákladnějších a nejdůležitějších skutečností pro PČR a orgány obecní policie. Je nezbytné, aby obě tyto složky podnikly všechna opatření ke zjištění pachatele. V případě zjištění totožnosti podezřelého přestupce má oprávněný orgán na místě možnost rozhodnout o přestupku dvěma základními způsoby.

8.1 Oznámením přestupku dle § 73 a § 74 zákona o odpovědnosti za přestupky

Ustanovení, které zakládá povinnost oznámit přestupkové jednání v případě, že původní orgán není sám způsobilý v jeho projednání. V § 73 Zákona o některých přestupcích, nemusí být jisté, že došlo k samotnému přestupkovému jednání. Podle tohoto zákona postačí, že k takovému oznámení je důvodné podezření ze spáchání o přestupku.

Rozdílná je oznamovací povinnost zakotvená v ustanovení § 74 Zákona o některých přestupcích, protože nasvědčují-li okolnosti tomu, že byl spáchán přestupek, učiní orgán policie nezbytná šetření ke zjištění osoby podezřelé ze spáchání přestupku a ke zjištění důkazních prostředků důležitých v následně probíhajícím správním řízení.³⁷

8.2 Příkazem na místě dle § 91 zákona o odpovědnosti za přestupky

Příkaz na místě je zvláštní typ rozhodnutí. Můžeme říct, že je to zkrácená forma správního řízení v oblasti méně závažných skutků, který je v praxi hojně využíván. Jde o ideální řešení u rozhodnutí v oblasti jiné protispolečenské činnosti. Jeho výhodou je administrativní jednoduchost a hospodárnost. Jednou z výhod pro přestupce je, že mu odpadá povinnost uhradit náklady za řízení o přestupku.

S příkazem na místě jsou spojeny podmínky, které je nutné splnit k zákonnému využití tohoto institutu.

Obviněný z přestupku musí souhlasit:

- a) se zjištěným stavem věci
- b) s právní kvalifikací skutku

³⁷ JEMELKA, Luboš. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Zákon o některých přestupcích: komentář*, 2017, s. 640–644

- c) s uložením pokuty a její výší
- d) a s vydáním příkazového bloku.

V případě nesouhlasu přestupce sepíše se na místě oznámení o přestupku, které se zašle příslušnému správnímu orgánu, způsobilému rozhodnou v řízení o přestupku.

Příkazem na místě lze uložit pokutu až ve výši 10 000 Kč, pokud zvláštní zákon nestanoví horní hranici vyšší. Pokud je pachatel přestupku mladistvý, tedy jedná se o osobu, která dosáhla patnáctého rok věku, ale nepřekročila osmnáctý rok, lze uložit pouze pokutu nepřevyšující částku 2 500 Kč.

Pokud se pachatel dopustí hned několika přestupků, které lze projednat příkazem na místě, tak se na jeho jednání uplatní absorpční princip a příkaz se mu uloží za přestupek nejpřísněji postižitelný.³⁸

³⁸ KUČEROVÁ, Helena. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákon o některých přestupcích: s komentářem a judikaturou*, 2017, s. 570–574

9 Empirická část práce

9.1 Postup a stanovení metody výzkumu

V praktické části byl použit kvantitativní výzkum pomocí empirického dotazníku. Dotazník byl vyplňován na internetovém portále „WWW.surveo.com“. Dotazník je koncipován jako shluk několika dotazů k předmětným otázkám, které nám udávají pohled oslovených respondentů na tzv. „jinou protispolečenskou činnost“. Stanoveno bylo jedenáct otázek. Dále je v této části práce prezentace pohledu respondentů, kteří mají trvalý nebo přechodný pobyt v rámci teritoriálního území Praha III, a nebo jejich pracovní činnost přímo souvisí s tímto teritoriálním územím Praha III. Všichni z oslovených respondentů odpovídali na otázky anonymně. Otázky jsou zaměřeny na problematiku přestupků, které jsou nedílnou součástí života každého z oslovených respondentů z teritoriálního území Praha III, která se skládá z Prahy 3, 8 a 9. Otázky v dotazníku se týkají převážně závažnosti tzv. „jiné protispolečenské činnosti“ a důvěry v PČR a orgány obecních policií, které se problematikou různých úrovní a segmentů tzv. „jiné protispolečenské činnosti“ zabývají. V problematice jsou dány tři hypotézy, které budou v závěru verifikovány či falzifikovány. Hypotézy jsou použity pro rozvoj poznání a pro ověření jejich pravosti. Ze stanovených tří hypotéz se všechny tři verifikovaly.

9.2 Specifikace – stanovení dílčích hypotéz

Pro dotazníkové šetření byly stanoveny tyto hypotézy:

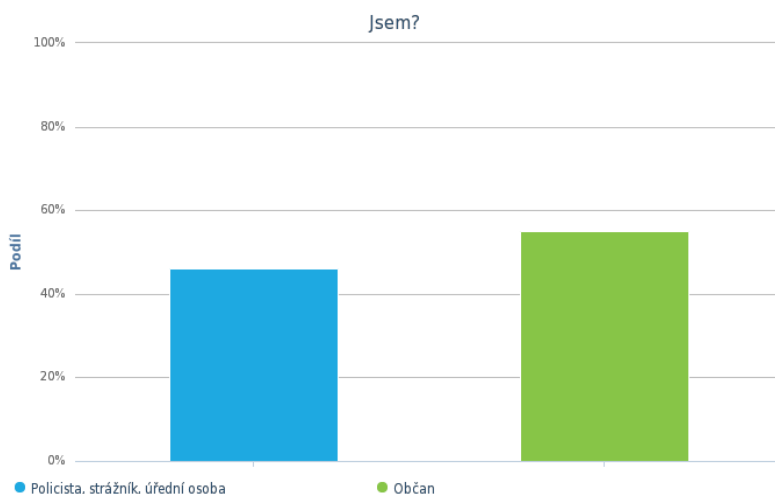
H1: Nejzávažnější z vybrané tzv. „jiné protispolečenské činnosti“ jsou přestupky proti občanskému soužití.

H2: Nejbagatelnější z vybrané tzv. „jiné protispolečenské činnosti“ je přestupek přechovávání malého množství marihuany, který spočívá v osobním držení této zakázané látky.

H3: Potvrzuje či vyvrací teorii o vzdáleném řízení sil a prostředků společností na Praha III, které nepřímo zasahuje do chodu PČR a orgánů obecních policií v teritoriálním území Praha III.

9.3 Grafická část výzkumu

Graf č. 1 Rozdělení občanů do dvou základních skupin

V první řadě bylo nutné vyvážit hodnotící skupinu, aby se k celé věci nevyjadřovali jen policisté, kteří by v obecné rovině smýšleli jen jednou cestou, která je ovlivněna zkušenostmi z pracovního prostředí. Proto byla oslovena i skupina osob (respondentů), která s policií vyloženě nerada spolupracuje a neschvaluje práci žádné organizace, která se zabývá bezpečností. Tímto se dosáhlo maximální efektivity, kterou lze získat z předmětného dotazníku.

Graf č. 2 Právní povědomí v problematice, zdroj: autor bakalářské práce

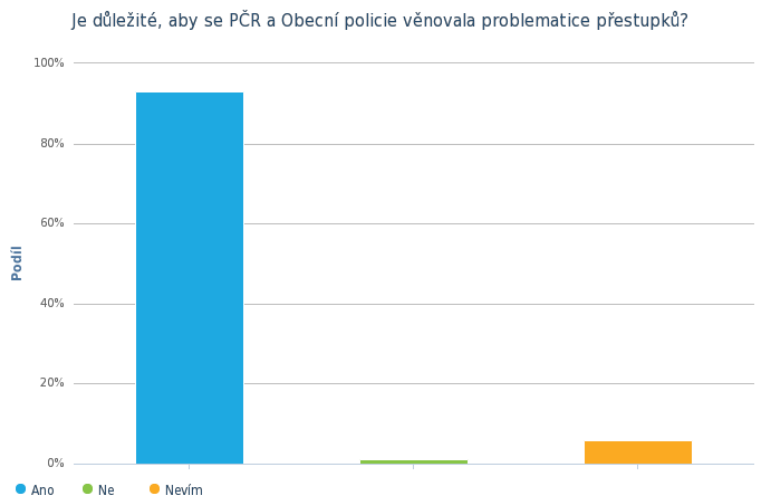

Rozdíl mezi trestným činem a přestupkem je základním pojmoslovím ve veřejnoprávní části společnosti, a tak nám tento graf napomáhá a naznačuje kvalitu respondentů v oblasti práva. Jedná se o doplňující informaci k této problematice.

Graf č. 3 Důvěra respondentů v oblasti potírání přestupků, zdroj: autor bakalářské práce

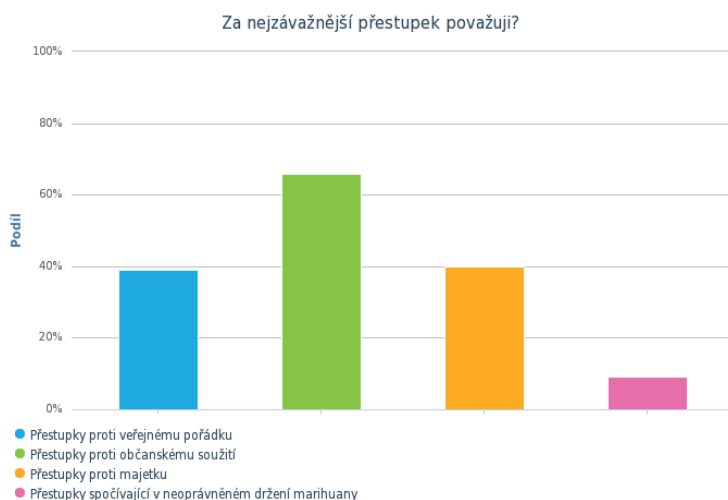

Graf č. 4 Obecný názor respondentů v oblasti, zdroj: autor bakalářské práce

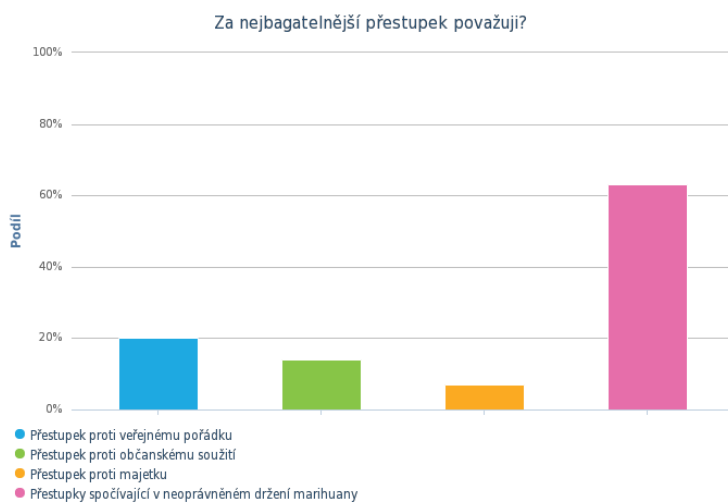
Důvěra a podpora společnosti je nedílnou a důležitou součástí pro potírání přestupků. Z logiky věci se to odráží v materiální a finanční podpoře, která je pro takovou práci nezbytná.

Graf č. 5 Jak vnímají vybraní respondenti vybrané přestupky dle závažnosti, zdroj: autor bakalářské práce

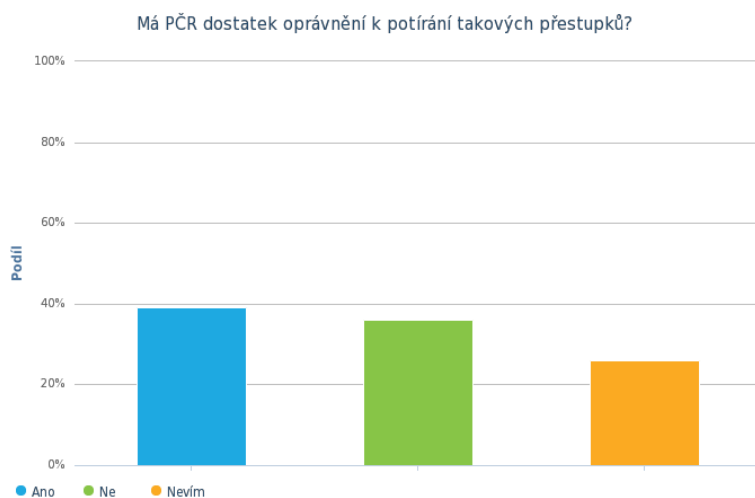
V tomto grafu se potvrzuje hypotéza, která jasně vymezuje nejzávažnější přestupek. Důležité je ale, že záleží na okolnostech přestupku, které takové jednání provázejí.

Graf č. 6 Jaký přestupek respondenti vnímají za bagatelní, zdroj: autor bakalářské práce

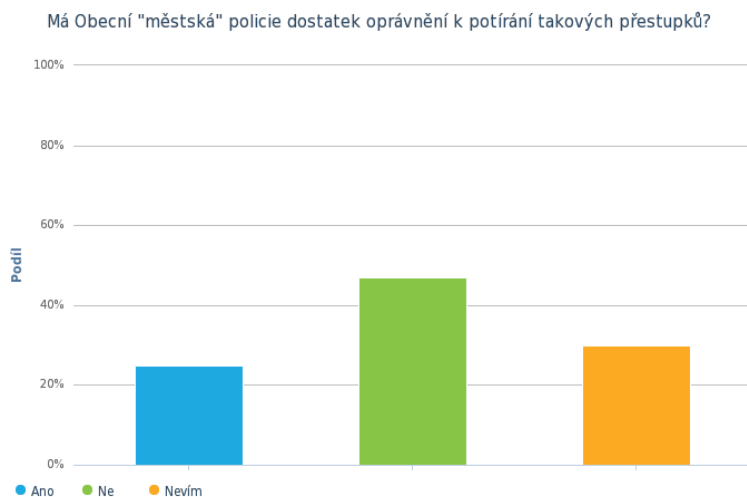
Další potvrzená hypotéza, která je součástí práce. Zajímavá je vyrovnanost u ostatních přestupků, která naznačuje různé zkušenosti z různých oblastí, ale s jasným hlavním vítězem v pozici bagatelního přestupku.

Graf č. 7 Pohled vybraných respondentů na oprávnění PČR, zdroj: autor bakalářské práce

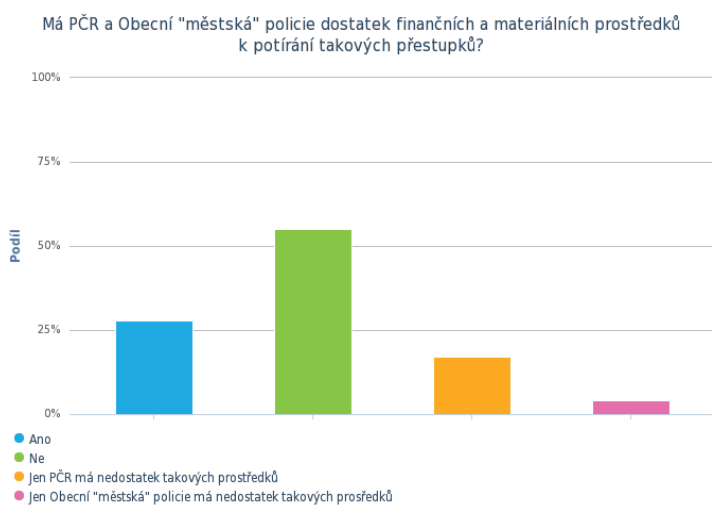
Zde graf naznačuje nerozhodnost a vyrovnanost v názorech společnosti, která je způsobena právním nevzděláním, ale i vzděláním respondentů.

Graf č. 8 Pohled vybraných respondentů na oprávnění Obecní policie, zdroj: autor bakalářské práce

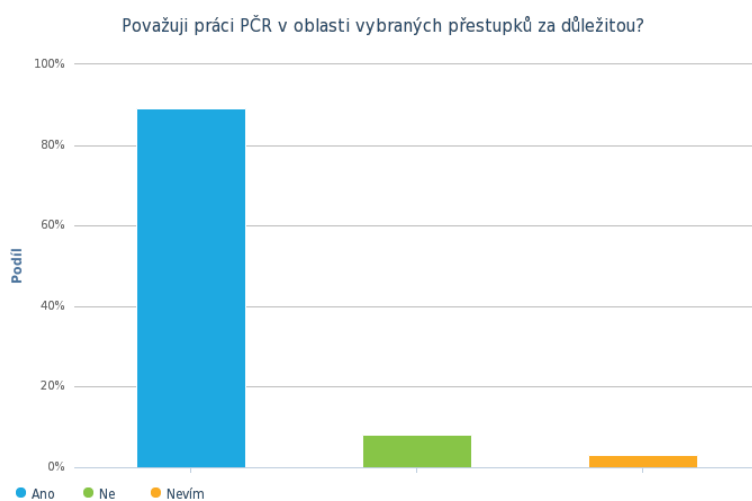

Názor, který jasně ukazuje, že obecní policie se netěší velké oblibě mezi zvolenými respondenty, a tak není velká vůle pro rozšíření pravomocí obecní policie v oblasti přestupkového řízení.

Graf č. 9 Pohled na finanční a materiální připravenost PČR A obecní (městské) policie, zdroj: autor bakalářské práce

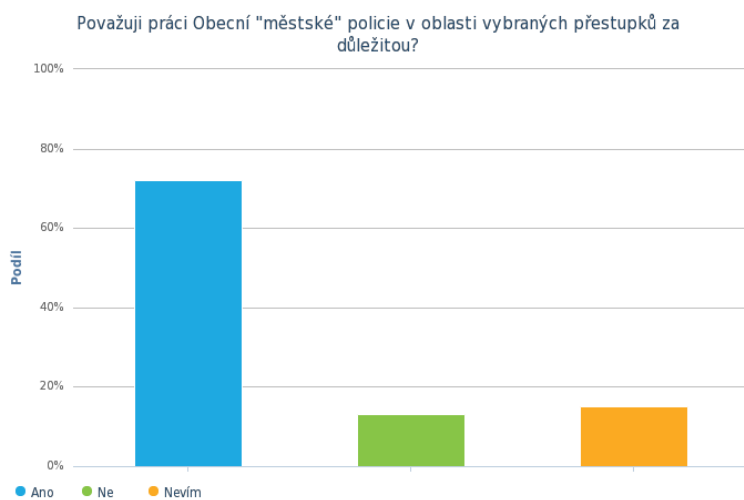

Graf č. 10 Pohled na práci PČR v oblasti přestupků, zdroj: autor bakalářské práce

Obecná podpora společnosti PČR v oblasti potírání přestupků.

Graf č. 11 Pohled na práci obecní policie v oblasti přestupků, zdroj: autor bakalářské práce

Obecná podpora respondentů orgánů obecní policie v oblasti potírání „jiné protispolečenské činnosti“, která je nižší než u PČR.

10 Vyhodnocení dotazníku

V empirické části byl v rozmezí tří měsíců prováděn výzkum zaměřený na pohled společnosti na potírání různých přestupkových jednání. Tento výzkum byl rozdělen do tří částí, které byly nezbytné k řádnému posouzení problematiky. V první části byla zvolena kvantitativní metoda, ovšem s co největším možným kvalitním výstupem. Ve druhé fázi byl vytvořen dotazník, který byl zaslán několika policistům, strážníkům a úředním osobám pohybujícím se ve veřejné správě. Druhou skupinou byli občané, kteří mají s bezpečnostními složkami žádné nebo minimální zkušenosti. Jedním ze zajímavých aspektů bylo zaslání dotazníku skupině občanů, kteří se netají svým aktivním odporem k PČR a orgánům obecní policie. Tímto prvotním šetřením byla zajištěna kvalita dotazníku. K dotazníku bylo přizváno dvě stě osob, které jej postupně vyplnily.

Vzhledem ke struktuře otázek jsou poskládané odpovědi zajímavým fragmentem celé práce. Jedná se sice o výzkum pouze doplňujícího charakteru, ale do celé práce vnesl zajímavý vhled. Odpovědi jasně potvrdily ale i vyvrátily některé domněnky v celé problematice. Vzhledem k tomu, že se nejednalo o celorepublikový výzkum, tak vysoké kvality bylo dosaženo poskytnutím dotazníku různým skupinám obyvatel, které se pohybují v jiných kruzích, a tak je ovlivňují jiné názory společnosti.

Následně byly pro práci stanoveny tři hypotézy, které se postupně všechny potvrdily. Tyto hypotézy jsou implementovány do práce samotné, ovšem vycházely pouze z praktických zkušeností autora a bylo nutné je potvrdit, aby se nejednalo pouze o domněnky zpracovatele práce.

10.1 Hypotéza č. 1 Dle vybraných respondentů je nejzávažnější z vybraných segmentů tzv. „jiné protispolečenské činnosti“ přestupek proti občanskému soužití

Hypotéza, která předpokládá, že nejzávažnější z vybrané „jiné protispolečenské činnosti“ jsou přestupky proti občanskému soužití.

Tato hypotéza se verifikovala, ačkoliv se jednalo o vyváženější výsledek, než bylo předpokládáno. Důležité je konstatovat, že přestupky proti občanskému soužití si

lidé často špatně vykládají, a tak mohly vzniknout drobné odchylky vzhledem k omezenému právnímu vzdělání respondentů.

10.2 Hypotéza č. 2 Dle vybraných respondentů je nejbagatelnějším z vybraných segmentů tzv. „jiné protispolečenské činnosti“ přestupek spočívající v přechovávání malého množství marihuany

Hypotéza, která předpokládá, že vybraní respondenti z Praha III považují za nejbagatelnější přestupek přechovávání malého množství marihuany, které spočívá v držení této zakázané látky.

Tato hypotéza se verifikovala. Jasným předpokládaným zástupcem mezi vybranými přestupky je přestupek, který se týká neoprávněného držení malého množství marihuany pro vlastní potřebu. Jedná se o úkaz rozdělení názorů na užívání této látky.

10.3 Hypotéza č. 3 Podpora veřejnosti se propojuje s materiální a finanční podporou

Hypotéza, která potvrzuje či vyvrací teorii o vzdáleném řízení sil a prostředků společností v Praha III, která nepřímo zasahuje do chodu PČR a orgánů obecních policí v teritoriálním území Praha III.

Tato hypotéza se verifikovala. Podpora veřejnosti jasně naznačuje, že z části a vzdáleně řídí a ovlivňuje síly a prostředky sborů a organizací, které se problematikou tzv. „jiné protispolečenské činnosti“ zabývají.

Závěr

Práce je zaměřena na problémové aspekty při potírání jiné protispolečenské činnosti, a to hlavně formou teoreticko-empirického vhledu. Tento vhlad tvoří strukturu práce, která se zabývá legislativní stránkou, která je potřebná pro potírání jiné protispolečenské činnosti. Jedná se o pojmy ze zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, které jsou základním pilířem práce.

Cílem práce je poukázat na nedávnou změnu zákona o přestupcích tím, že se zrušil v současné době již neplatný zákon o přestupcích. Tento zákon nahradily dva nové aktuální zákony Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a Zákon o některých přestupcích. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich nahradil procesněprávní aspekty, které se věnují samotnému řízení ve věcech přestupkového řízení. Zákon o některých přestupcích obsahuje výčet nejobecnějších přestupků a také tři vybrané segmenty tzv. jiné protispolečenské činnosti, které jsou pro tuto práci zásadním pramenem.

Věcné části jednotlivých subkapitol práce reflektují, že v každé z vybraných segmentů tzv. „jiné protispolečenské činnosti“ se jedná o přestupky s nízkou společenskou škodlivostí, tj. „materiální znak“, která nepředstavuje vážnější ohrožení společnosti, ale s důležitou podmínkou, která je nezbytná a logicky vyplývá nejen z práce. Touto podmínkou je množství přestupků, které jsou spáchány v určité oblasti, protože jinak by došlo ke kolapsu a přehlcení systému, který by začal přesouvat síly a prostředky k potírání v oblasti, která je nejvíc vytížená. Logickou reakcí zákonodárce by bylo zpřísněním trestů „sankcí“ za vybočení z právních norem v těchto zájmových segmentech tzv. „jiné protispolečenské činnosti“.

Obecné nařízení při šetření problémových aspektů tzv. „jiné protispolečenské činnosti“ je, že se vždy zkoumá jednání pachatele ve vztahu ke korespondujícímu trestnému činu, který příslušníky PČR a strážníky obecní policie zavazuje k jiným procesním úkonům, které jsou nezbytné pro řádné objasnění věci. V případě nesrovnalostí má rozhodující význam materiální znak, který zkoumá společenskou škodlivost ve vztahu na jednání pachatele přestupku.

Problémové aspekty šetření tzv. „jiné protispolečenské činnosti“ bychom mohli rozdělit na dva základní druhy. Jedním z nich jsou aspekty, které se týkají obecně téměř

všech přestupků, které šetří Policie České republiky a obecní policie a další orgány veřejné správy, které jsou oprávněné k řešení a rozhodování v problematice přestupků. Z logiky věci by se jednalo o aspekty jako jsou „neúčinná hmotně právní a procesně právní úprava problematiky, špatná organizace a spolupráce ve veřejné správě, špatná finanční a materiální podpora organizací, které se zabývají protíráním přestupků“. V konečném důsledku tyto problémové aspekty ovlivňují řešení téměř všech přestupků.

Druhou takovou skupinou problémových aspektů je skupina, která se věnuje individuální oblasti jednotlivých přestupků. Tato oblast nejde obecně definovat, protože se jedná o skupinu problémů, která často koresponduje s taktikou zákroků PČR a orgány obecní policie.

V oblasti veřejného pořádku je neefektivní zjišťovat pachatele každého např. znečištění, porušení nočního klidu, vzbuzení veřejného pohoršení, jelikož náklad na použití kriminalistických činností je vyšší, než výsledný přínos. Proto vybraný segment tzv. „jiné protispolečenské činnosti“, např. přestupky proti veřejnému pořádku, kterého se dopustí občané, se postihuje náhodně. PČR má sice povinnost prošetřit každé přijaté oznámení, ale je nutné zkoumat i závažnost jednání v komparaci s efektivitou v těchto oblastech. Hlavním dalším protiopatřením v oblasti přestupků proti veřejnému pořádku je prevence mířená na společnost.

Přestupky proti občanskému soužití jsou fenoménem nejvíce skrytým ve společnosti. Samozřejmě, že každé z takových jednání představuje jiný specifický vhled, přístup a značnou dávku zkušeností z oblasti tzv. „jiné protispolečenské činnosti“. A proto jsou přestupky proti občanskému soužití šetřeny s největší opatrností a při jejich šetření je kladen velký důraz na preciznost a důslednost. Zvláštní zřetel je také brán na přestupky proti občanskému soužití mezi osobami blízkými, které žijí ve společném obydlí. To je důsledkem podpory společnosti ve snaze potírat problematiku domácího násilí, která však není součástí práce, ale výrazně se to projevuje i v běžném šetření bagatelních přestupků, které součástí práce jsou.

Přestupky proti majetku, hned po přestupcích proti občanskému soužití, jsou z pohledu společnosti druhým nejzávažnějším jednáním přestupců, toto tvrzení je verifikováno empirickým šetřením ve věci.³⁹ Podpora veřejnosti v oblasti protírání tzv.

³⁹ Graf č. 5 Jak vnímá společnost vybrané přestupky dle závažnosti, zdroj: autor bakalářské práce

„jiné protispolečenské činnosti“ přestupků proti majetku se projevuje finanční a materiální podporou subjektů, která napomáhají prevenci v potírání problémových aspektů tzv. „jiné protispolečenské činnosti“. Dokonce tato ekonomická podpora je větší než u přestupků proti občanskému soužití. Nejbagatelnějším přestupkem proti majetku je tzv. drobná krádež, která nedosahuje na škodu nikoli nepatrné hodnoty.

Poslední skupinou jsou delikty spočívající v držení marihuany, kdy se nesmí jednat o větší množství než deset gramů této návykové látky. Tato skupina přestupků se netěší velké podpoře veřejnosti k jejímu potírání, a to se projevuje na finanční a materiální podpoře. Dokonce i legislativa k takovému jednání je omezená a potírání v této oblasti spočívá často v neznalosti zákona občanů nebo v jejich lhostejnosti k policejním organizacím, které jsou nehledě na své názory povinni řešit takové protiprávní jednání. Držení marihuany pro vlastní potřebu v malém množství je častým tématem, ale v České republice obecně převažuje názor, že škodlivost užívání této látky převládá nad jejími pozitivními účinky.

Hlavním úkolem orgánů veřejné správy u potírání tzv. „jiné protispolečenské činnosti“ je působit preventivně a snažit se snížit počty přestupků ve všech oblastech na úroveň, která co nejméně ohrožuje společenské vztahy, zájmy a hodnoty. Můžeme říct, že potírání tzv. „jiné protispolečenské činnosti“ je prevence v oblasti kriminality, proto má každý přestupek svůj vlastní korespondující trestný čin a prevence v takové oblasti bude působit ve všech zájmových oblastech.

Dotazníkové šetření demonstruje vyvážené názory ve veřejnoprávní části společnosti a společnosti bez právního povědomí. Jasným důkazem je dotazníkové šetření č. 1, které je vyhodnoceno ve statistické části práce, kde bylo verifikováno několik zásadních hypotéz.

Na základě vyhodnocení teoretické části práce a výstupů vyměřených v rámci dotazníkového šetření je možné konstatovat, že potírání tzv. „jiné protispolečenské činnosti“ vytváří předpoklad k udržení zdravé úrovně společnosti, která spočívá v ochraně vztahů, zájmů a hodnot ve společnosti.

Seznam použitých zdrojů

Monografie, publikace, sborníky

BRÁZDA, Jan. *Základy odpovědnosti v přestupkovém zákoně: praktická příručka*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017. 270 s. Pro praxi. ISBN 978-80-7380-664-4.

FILÁK, Antonín. *Zákon o Policii České republiky: s komentářem : podle právního stavu k ...* Praha: Police History, 2009-. 285 s ISBN 9788086477497.

HORZINKOVÁ, Eva a Břetislav ČECHMÁNEK. *Zákon o Policii České republiky a související předpisy: právní úprava k 1.1.2002. 2. dopl. vyd.* Praha: Eurounion, 2001. 207 s. ISBN 80-7317-003-5.

JEMELKA, Luboš. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Zákon o některých přestupcích: komentář*. V Praze: C.H. Beck, 2017. 1127 s. Beckovy komentáře. ISBN 978-80-7400-666-1.

JELÍNEK, Jiří. *Trestní zákoník a trestní řád: s poznámkami a judikaturou*. Praha: Leges, 2009. 1312 s. Glosátor. ISBN 978-80-7502-230-1.

KOČÍ, Roman. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: s poznámkami a vzory rozhodnutí a jiných správních aktů: podle právního stavu k 1.7.2017*. 269 s. Praha: Leges, 2017. Glosátor. ISBN 978-80-7502-207-3.

KUČEROVÁ, Helena. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákon o některých přestupcích: s komentářem a judikaturou*. Praha: Leges, 2017. 832 s. Komentátor. ISBN 978-80-7502-211-0.

LAVICKÝ, Petr. *Občanský zákoník: komentář*. Praha: C.H. Beck, 2015. 2400 s. Velké komentáře. ISBN 978-80-7400-529-9.

VÁLKOVÁ, Helena, KUČHTA, Josef a kolektiv. *Základy kriminologie a trestní politiky*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck Praha, 2012, 636 s. ISBN 978- 80-7400-429-2

VANGELI, Benedikt. *Zákon o Policii České republiky: komentář*. 2. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2014. 488 s. Beckovy komentáře. ISBN 978-80-7400-543-5.

VETEŠNÍK, Pavel. *Zákon o obecní policii: komentář*. V Praze: C.H. Beck, 2009. 542 s. Beckovy texty zákonů s komentářem. ISBN 978-80-7400-165-9.

Zákon o obcích (obecní zřízení): komentář. Praha: C.H. Beck, 2008. 1000 s. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7179-597-1.

Úplné znění zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii; Úplné znění zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich; Úplné znění zákona č. 251/2016 Sb., o

některých přestupcích. Vydání: čtrnácté. Praha: Armex Publishing, 2018. Edice kapesních zákonů. ISBN 978-80-87451-58-8.

Úplné znění zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky: Úplné znění zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich; Úplné znění zákona č. 251/2016 Sb. o některých přestupcích. Vydání: třinácté. Praha: Armex Publishing, 2018. Edice kapesních zákonů. ISBN 978-80-87451-57-1.

Elektronické zdroje

VOKUŠ, Jiří. Trestné činy a přestupky. Trestné činy a přestupky [online]. 2018 [cit. 2019-04-09]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/trestne-ciny-a-prestupky.aspx>

ŽÁKOVÁ, Markéta. Kriminální a delikvence – charakteristika. NICM.cz [online]. NICM, publikováno dne 31. 8. 2015 [cit. 03. 04. 2019]. Dostupné z: <http://www.nicm.cz/kriminalita-a-delikvence-charakteristika>

Slovníček základních pojmů oblasti prevence kriminality [online]. [cit. 2019-04-03]. Dostupné z: https://www.msk.cz/cz/socialni_oblast/slovnicek-zakladnich-pojmu-oblasti-prevence-kriminality-42739/

Norma [online]. 2019 [cit. 2019-04-03]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Norma>

Seznam zkratk

JPČ – Jiné protispolečenské činnosti

PČR – Policie České republiky

OOP – O obecní policii

OOP – Obvodní oddělení policie

MOP – Místní oddělení policie

SPJ – Stálá pořádková jednotka

z.č. – Zákon číslo

Sb. – Sbírk

Seznam obrázků a grafů

Obrázek č. 1 struktura JPČ, zdroj: autor bakalářské práce

Obrázek č. 2 Zabavená konopí, zdroj: autor bakalářské práce

Obrázek č. 3 Zabavená konopí, zdroj: autor bakalářské práce

Obrázek č. 4 Pozitivní test zdroj: autor bakalářské práce

Obrázek č. 5 Negativní test zdroj: autor bakalářské práce

Graf č. 1 Rozdělení občanů do dvou základních skupin

Graf č. 2 Právní povědomí v problematice, zdroj: autor bakalářské práce

Graf č. 3 Důvěra respondentů v oblasti potírání přestupků, zdroj: autor bakalářské práce

Graf č. 4 Obecný názor respondentů v oblasti, zdroj: autor bakalářské práce

Graf č. 5 Jak vnímají vybraní respondenti vybrané přestupky dle závažnosti, zdroj: autor bakalářské práce

Graf č. 6 Jaký přestupek respondenti vnímají za bagatelní, zdroj: autor bakalářské práce

Graf č. 7 Pohled vybraných respondentů na oprávnění PČR, zdroj: autor bakalářské práce

Graf č. 8 Pohled vybraných respondentů na oprávnění Obecní policie, zdroj: autor bakalářské práce

Graf č. 9 Pohled na finanční a materiální připravenost PČR A Obecní policie, zdroj: autor bakalářské práce

Graf č. 10 Pohled na práci PČR v oblasti přestupků, zdroj: autor bakalářské práce

Graf č. 11 Pohled na práci Obecní policie v oblasti přestupků, zdroj: autor bakalářské práce

Příloha – dotazník č. 1

Dotazník k aplikaci problémových aspektů potírání "jiné protispolečenské činnosti" přestupků.

Dobrý den, věnujte prosím několik minut svého času vyplnění následujícího dotazníku.

1. Jsem?
 - a) Policista, strážník, úřední osoba
 - b) Občan

2. Znáám rozdíl mezi přestupkem a trestným činem?
 - a) Ano
 - b) Ne
 - c) Ano, ale jen rozdíl, který spočívá v závažnosti takového jednání

3. Věřím bezpečnostním složkám v problematice přestupků?
 - a) Ano
 - b) Ne
 - c) Jen PČR
 - d) Jen Obecní policii "Městské policii"

4. Je důležité, aby se PČR a Obecní policie věnovala problematice přestupků?
 - e) a) Ano
 - f) b) Ne
 - g) c) Nevím

5. Za nejzávažnější přestupek považují?
 - a) Přestupky proti veřejnému pořádku
 - b) Přestupky proti občanskému soužití
 - c) Přestupky proti majetku
 - d) Přestupky spočívající v neoprávněném držení marihuany

6. Za nejbagatelnější přestupek považují?
 - a) Přestupek proti veřejnému pořádku
 - b) Přestupek proti občanskému soužití
 - c) Přestupek proti majetku
 - d) Přestupky spočívající v neoprávněném držení marihuany

7. Má PČR dostatek oprávnění k potírání takových přestupků?
 - a) Ano

- b) Ne
 - c) Nevím
8. Má Obecní "městská" policie dostatek oprávnění k potírání takových přestupků?
- a) Ano
 - b) Ne
 - c) Nevím
9. Má PČR a Obecní "městská" policie dostatek finančních a materiálních prostředků k potírání takových přestupků?
- a) Ano
 - b) Ne
 - c) Jen PČR má nedostatek takových prostředků
 - d) Jen Obecní "městská" policie má nedostatek takových prostředků
10. Považuji práci PČR v oblasti vybraných přestupků za důležitou?
- a) Ano
 - b) Ne
 - c) Nevím
11. Považuji práci Obecní "městské" policie v oblasti vybraných přestupků za důležitou?
- a) Ano
 - b) Ne
 - c) Nevím